

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Φύλλο 412 1,00 €

Εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

Με τους εργαζόμενους μπροστά

- **Αγώνας παντού**
- **Απεργία Διαρκείας**

ΚΑΤΩ

- **το Αντι-Ασφαλιστικό Τερατούργημα**
- **όλα τα Μνημόνια και οι Υπηρέτες τους, Νέοι και Παλιοί**

Εργαζόμενοι

Νέοι αγώνες ενάντια σε μειώσεις μισθών, λουκέτα, απολύσεις

σελ. 4

Ανακοίνωση Ο.Κ.Δ.Ε.

Για τον αγώνα των αγροτών

σελ. 6 - 7

Οικονομία

Βρισκόμαστε μπροστά σε μία νέα παγκόσμια κρίση;

σελ. 12

Ισραήλ

Αρπαγή παλαιστινιακών εδάφων

σελ. 14

Όχι στην σκοταδιστική τρομοϋστερία!

Με αφορμή τη θεατρική παράσταση «Ισορροπία του Nash» της Πηγής Δημητρακοπούλου, που ανέβηκε στην Πειραματική Σκηνή του Εθνικού Θεάτρου, γίναμε μάρτυρες για άλλη μια φορά μιας τρομοϋστερίας, που ενώ έχει πάντα την ίδια πηγή προέλευσης (αμερικάνικη πρεσβεία, συγγενείς θυμάτων 17N, διεφθαρμένο και σάπιο μνημονιακό πολιτικό προσωπικό κ.λπ.), διευρύνει συνεχώς τους αποδέκτες της, βαφτίζοντας τρομοκρατία κάθε αγωνιστική έκφραση και τρομοκράτη κατά το δοκούν όλους τους «από κάτω» που αγωνίζονται. Εκτός βέβαια αν αυτοί που «αγωνίζονται» είναι τα «δικά μας παιδιά», η «αντιπολίτευση» σε Ουκρανία, Βενεζουέλα, οι «Μένουμε Ευρώπη» στην Ελλάδα κ.ο.κ. Ας πούμε λοιπόν εξαρχής πως δεν δεχόμαστε μαθήματα «δημοκρατίας» από όσους μακελεύουν όλο τον πλανήτη, όσους ντόπιους, σύγχρονους μαυραγορίτες θησαυρίζουν από

την απάνθρωπη εφαρμογή των Μνημονίων.

Η παράσταση βασίζεται στους «Δίκαιους» του Αλμπέρ Καμύ, σε πρακτικά της δίκης της 17N και στο βιβλίο του Σάββα Ξηρού «Η Μέρα εκείνη...», με τίτλο δανεισμένο από τη Θεωρία των Παιγνίων του μαθηματικού John Nash. Έγινε τροφή για μια διαστρέβλωση της πραγματικότητας άνευ προηγουμένου από τα ΜΜΕ. Όπως στην Θεωρία των Παιγνίων ορίζεται πως σε κάθε παίγνιο υπάρχει τουλάχιστον ένα σημείο ισορροπίας, όπου οι παίκτες επιλέγουν την πιο ευνοϊκή για τους ίδιους στρατηγική, έτσι οι μνημονιακοί και νεομνημονιακοί σοφιστές επέλεξαν το δικό τους σημείο ανισορροπίας επιστρατεύοντας την γνωστή «επιχειρηματολογία»: «εξαγνισμός» της τρομοκρατίας, «ιδεολογικοποίηση» της επιλογής να δολοφονείς αθώους», «ηρωοποίηση μιας χούφτας ακριβο-

πληρωμένων δολοφόνων» κ.λπ.

Είναι βέβαια απορίας άξιο πως αυτές οι «ανεξάρτητες» και «αδύναμες» φωνές, που έχουν «κουραστεί να υπερασπίζονται το προφανές δικαίωμα στη ζωή, στη Δημοκρατία», κατάφεραν στο άψε σβήσε να παρθεί η απόφαση για την απαγόρευση της παράστασης από τον καλλιτεχνικό διευθυντή του Εθνικού Θεάτρου.

Οι αντιδράσεις που ακολούθησαν ενάντια σ' αυτή την ποταπή πράξη λογοκρισίας και η σημαντική κινητοποίηση πολιτικών και κοινωνικών οργανώσεων έξω από το Εθνικό Θέατρο, έδωσαν για άλλη μια φορά το μήνυμα στους νεοφιλελεύθερους σκοταδιστές μέσα από τα λόγια του Αλμπέρ Καμύ: «Μια από τις χειρότερες αιτίες εχθρότητας είναι η λύσσα και η ποταπή επιθυμία να δεις να υποκύπτει αυτός που τολμάει να αντιστέκεται σ' αυτό που σε συνθλίβει.»

Να οργανώσουμε την αντίσταση Να οικοδομήσουμε την Ο.Κ.Δ.Ε. & την 4η Διεθνή

Όλοι εμείς, οι εργαζόμενοι, οι νέοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα, βιώνουμε καθημερινά την απίστευτα σκληρή επίθεση του κεφαλαίου στα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα, στις ατομικές ελευθερίες και την ποιότητα ζωής. Με την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων υπηρεσιών και των κοινωνικών αγαθών, την εμπορευματοποίηση/διάλυση των συστημάτων υγείας, παιδείας και κοινωνικής ασφάλισης. Τις φαραωνικές ανισότητες με τον ανεξέλεγκτο πλουτισμό μιας δράκας καπιταλιστών και χρυσοδάκτυλων της αγοράς χάρη στην υπερεκμετάλλευση και καταπίεση της εργασίας, στην λεηλασία της δημόσιας περιουσίας και των λαϊκών αποταμιεύσεων. Την καταπάτηση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, τον εκφυλισμό των ηθικών, πνευματικών και πολιτιστικών αξιών και συνολικά την αποσύνθεση της οικονομίας και της κοινωνίας.

Όλοι εμείς, βλέπουμε την εξαθλίωση, την φτώχεια και την πείνα ν' απλώνονται παντού στον πλανήτη. Την παιδική εργασία, την εγκληματικότητα, τον ρατσισμό, τον εθνικισμό να φουντώνουν. Τον πόλεμο και την καταστροφή του περιβάλλοντος να απειλούν την επιβίωση του ανθρώπινου γένους. Την αλόγιστη χρήση των ανθρωπίνων και φυσικών πόρων από μια χούφτα πολυεθνικών/ διεθνικών επιχειρήσεων των ιμπεριαλιστικών χωρών, που επιβάλλουν με την βία τον Νεοφιλελευθερισμό, την Παγκοσμιοποίηση και την Νέα Τάξη Πραγμάτων, για την σωτηρία των κερδών τους και του συστήματός τους από την βαθύτατη κρίση του.

Όλοι εμείς πρέπει και μπορούμε να τους σταματήσουμε. Να βάλουμε τέλος στα αδιέξοδα του ατομισμού και της διαίρεσης. Να μετατρέψουμε με τους αγώνες και την αλληλεγγύη μας τα συνδικάτα και τους συλλόγους μας σε όπλα αντίστασης στον νεοφιλελευθερισμό, την εκμετάλλευση, την καταστολή, την καταστροφή του περιβάλλοντος, τον ρατσισμό και τον πόλεμο. Να πετάξουμε οριστικά την «αρχαία σκουριά»: σοσιαλδημοκράτες, σταλινικούς, ρεφορμιστές και γραφειοκράτες συνδικαλιστές. Όλους αυτούς, που αφού βίασαν ιδανικά και αξίες γενιών και γενιών για μια καλύτερη ζωή, σήμερα έχουν περάσει στο νεοφιλελεύθερο στρατόπεδο ή αναπαλαιώνουν τις πολιτικές της ταξικής συνεργασίας, της «κεντροαριστεράς», της «λαϊκής εξουσίας», που μας οδήγησαν σε τραγικές ήττες.

Όλοι εμείς πρέπει να κάνουμε μια τομή στην πολιτική μας. Να συγκρουστούμε με την λογική της αγοράς και του κέρδους στη βάση ενός αντικαπιταλιστικού προγράμματος. Να χτυπήσουμε το κακό στην ρίζα του, το κεφάλαιο, την Ε.Ε., τον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό. Να καταργήσουμε την εκμετάλλευση ανθρώπων από άνθρωπο, να κοινωνικοποιήσουμε τις επιχειρήσεις σ' όλους τους τομείς-κλειδιά της οικονομίας (τράπεζες, ενέργεια, μέσα μεταφοράς και επικοινωνίας). Να θέσουμε όλες τις μεγάλες επιλογές -ενέργεια, βιομηχανία, διατροφή, περιβάλλον, πολιτισμός- σ' ένα δημοκρατικό σχεδιασμό. Να αποδεσμεύσουμε την χώρα μας από την Ε.Ε. των καπιταλιστών, των κερδοσκόπων, του ρατσισμού και των τρομονόμων, του νεοαποικισμού και των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων. Να ανατρέψουμε την κοινοβουλευτική δικτατορία του κεφαλαίου, να διαχωρίσουμε οριστικά από τις σταλινικές δικτατορίες των γκούλαγκ ή τα πρότυπα του «ανθρώπινου καπιταλισμού» της σοσιαλδημοκρατίας και της κεντροαριστεράς. Να εγκαταστήσουμε μια σοσιαλιστική κοινωνία στην χώρα μας και την Ε.Ε, που θα έχει στο κέντρο της τις ανάγκες του ανθρώπου, τα δημοκρατικά και κοινωνικά δικαιώματα, τις ατομικές ελευθερίες, τις ανθρώπινες, ηθικές και πολιτικές αξίες. Να εγκαθιδρύσουμε την εξουσία των εργαζομένων, που θα στηρίζεται σε όργανα άμεσης δημοκρατίας και αυτοδιαχείρισης, όπου τα δημοκρατικά, πολιτικά και ατομικά δικαιώματα και ελευθερίες θα ξεπερνούν κατά πολύ, ποσοτικά και ποιοτικά, εκείνα ακόμη και των πιο ανεπτυγμένων αστικών δημοκρατιών.

Όλοι εμείς πρέπει να κάνουμε μια τομή στην πρακτική μας. Να στρατευτούμε στον αγώνα για να υπερασπιστούμε την εργασία, το βιοτικό επίπεδο, το δικαίωμα στην ζωή. Να βάλουμε τέλος στην βαρβαρότητα του νεοφιλελευθερισμού, στις πολιτικές των αστικών κομμάτων (Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ) και του καπιταλισμού/ιμπεριαλισμού. Να παλέψουμε για την ενότητα του κινήματος μέσα στους αγώνες στη βάση της ταξικής ανεξαρτησίας. Να δημιουργήσουμε και να στηρίξουμε συσπειρώσεις αντίστασης και επιτροπές αγώνα σε κάθε σωματείο, σύλλογο, τόπο δουλειάς, σχολείο, σχολή, γειτονιά και κοινότητα. Να οικοδομήσουμε μια ισχυρή αντικαπιταλιστική δύναμη μέσα στο εργατικό/συνδικαλιστικό κίνημα και τα κοινωνικά κινήματα. Να χτίσουμε την δική μας μαζική εργατική, επαναστατική οργάνωση, πραγματικό εργαλείο στην πάλη μας για την σωτηρία από τους νεοφιλελεύθερους καπιταλιστές και ιμπεριαλιστές. Να στρατευτούμε στην υπόθεση της Ο.Κ.Δ.Ε. και του επαναστατικού μαρξισμού, στην οικοδόμηση του παγκόσμιου κόμματος της σοσιαλιστικής επανάστασης, την 4^η Διεθνή.

Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις **ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ**

Αγώνας για τη διαγραφή του χρέους

Συγγραφέας: Ηρακλής Χριστοφορίδης

Χρονολογία έκδοσης: Ιούνιος 2015

Σελίδες: 53

Τιμή: 2 ευρώ

Συνολικά, το χρέος δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, παρά τα μνημόνια και τον περιορισμό των πιστώσεων κυρίως προς νοικοκυριά και μικρές επιχειρήσεις, θα εκτιναχθεί στην πενταετία των μνημονίων 2010-14 από το 231,9% περίπου στο 31,7% του ΑΕΠ. Με άλλα λόγια: **παρόλο που χρεοκοπήσαμε το χρέος «μας» αυξήθηκε!**

Από την εποχή του 1^{ου} Μνημονίου ένα ερώτημα βασανίζει την ελληνική κοινωνία: ποιός ευθύνεται γι' αυτή την κατάσταση; Η αστική τάξη, με τα παπαγαλάκια της, τα ΜΜΕξαπάτησης, και τους ξεφτιλισμένους ακαδημαϊκούς και «ειδικούς» της, έχουν βαλθεί να μας αποπροσανατολίζουν και να ρίχνουν την ευθύνη στους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα[...].

Είναι, όμως, φανερό: Οι εργαζόμενοι δεν χρειάζεται να χρεωθούμε για να καταλώνουμε περισσότερα - απλώς η αστική τάξη θα πρέπει να καταναλώνει λιγότερα. Το χρέος δημιουργείται όταν η αστική τάξη δεν δέχεται να παίρνει λιγότερα, όχι όταν σαν εργαζόμενοι καταναλώνουμε περισσότερα απ' όσα παράγουμε.

Το ελληνικό δημόσιο, όπως όλα τα κράτη των καπιταλιστικών χωρών, είναι σπάταλα και διεφθαρμένα, όχι γιατί ξοδεύουν πολλά σε μισθούς δημοσίων υπαλλήλων ή σε κοινωνικές δαπάνες, αλλά γιατί πλουτίζουν με χίλιους δυο τρόπους την αστική τάξη.

Αποσπάσματα του κειμένου

Πού θα βρείτε τις εκδόσεις

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Αθήνα

Βιβλιοπωλεία: "Πρωτοπορία" Γραβιάς 3-5, "Πολιτεία" Ασκληπιού 1-3 & Ακαδημίας, "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37 και σε όλα τα κεντρικά βιβλιοπωλεία.

Θεσσαλονίκη

Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο), "Πρωτοπορία" Λ. Νίκης 3

Πάνανα

Βιβλιοπωλεία: "Δωδώνη", "Το βιβλιοπωλείο" στην Αβέρωφ

Κοζάνη

Συνεταιριστικό Βιβλιοπωλείο Κοζάνης, Ρήγα Φεραίου 10

Πού θα βρείτε την εφημερίδα

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Αθήνα

Περίπτερα: Πλ. Κάνιγγος και σχεδόν σε όλα τα περίπτερα των Εξαρχείων.

Βιβλιοπωλεία: "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37, "Καίνα Δαιμόνια" Σουλτάνη 8, "Εκτός των Τειχών" Γραβιάς 10-12.

Θεσσαλονίκη

Πολιτικό-Πολιτιστικό Στέκι "Ισκρα": Αμύντα 12, ισόγειο

Περίπτερα: Καμάρα, Αλεξάνδρου Σβάλου 39

Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο)

Κοζάνη

Συνεταιριστικό Βιβλιοπωλείο Κοζάνης, Ρήγα Φεραίου 10

Και στα κεντρικά πρακτορεία Αθηναϊκού τύπου σε όλη την Ελλάδα.

Γίνε Συνδρομητής - Ενίσχυσε την **ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ**

Γράψτε μας στο e-mail ergatikipali@okde.gr ή ταχυδρομήστε μας τα στοιχεία σας στην διεύθυνση Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 104 37, Αθήνα.

Ετήσια συνδρομή εσωτερικού 15 ευρώ - εξωτερικού 20 ευρώ.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας
Εκδίδεται από αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, Εκδότης: Σωφρόνης Παπαδόπουλος, Εκτύπωση: Κ. Φερέτος, Δερβενίων 30
γραφεία: Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 10437, Αθήνα, τηλ. 210-5247227 - Κλεισούρας 4, Θεσσαλονίκη, τηλ. 2310-237938
www.okde.gr, e-mail: ergatikipali@okde.gr

Ενα χρόνο στην εξουσία η άθλια κυβέρνηση Τσίπρα και η οργή του κόσμου άρχισε να εκδηλώνεται. Οι πάντες κινητοποιούνται (αγρότες, εργαζόμενοι, λαϊκά στρώματα) ενάντια στα πρώτα σκληρά μέτρα του 3^{ου} Μνημονίου. Όλος ο ελληνικός λαός γνωρίζει ότι αν περάσει το έκτρωμα του ασφαλιστικού θα έχει γίνει ένα μεγάλο βήμα για την καταστροφή της κοινωνικής ασφάλισης, μια από τις μεγαλύτερες κατακτήσεις των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων των προηγούμενων 150 χρόνων. Θα επακολουθήσουν και άλλα βάρβαρα μέτρα, που προβλέπονται στο 3^ο Μνημόνιο Τέρας (και στα δυο προηγούμενα) ή θα προκύψουν στην πορεία (ήδη τα απαιτεί η Τρόικα και το ΔΝΤ). Και το χειρότερο, θα μείνει στην εξουσία (έστω για λίγο) η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για να συνεχίσει την καταστροφή της οικονομίας, του βιοτικού επιπέδου των εργατικών και λαϊκών μαζών, το ξεπούλημα (ό,τι έχει απομείνει) της δημόσιας περιουσίας, την καταστροφή και των τελευταίων υπολειμμάτων της λαϊκής και εθνικής κυριαρχίας, τη συνεργασία με την ακροδεξιά κυβέρνηση του σιωνιστικού κράτους του Ισραήλ και τον αιματοβαμμένο δικτάτορα του αιγυπτιακού λαού Αλ Σίσι. Ειδικά το τελευταίο, δηλαδή η συμμαχία με Ισραήλ-Αίγυπτο, που ο Τσίπρας ονόμασε «στρατηγικής συμμαχίας»(!), που αναμφίβολα έχει την έγκριση ή γίνεται με υπόδειξη των ιμπεριαλιστών ΕΕ και ΗΠΑ, είναι ένα ξεπούλημα του δίκαιου αγώνα των Παλαιστινίων και επιπλέον κάνει τη χώρα μας ενεργό μέρος (όχι μόνο έμμεσα με την παραχώρηση της Σούδας κ.λπ.) μιας επικίνδυνης εστίας πολέμου, που όλοι παρακολουθούμε με κομμένη την ανάσα.

Ένας χρόνος ψέματα και αντεργατικά μέτρα

Στην εκδήλωση στο Ταε Κβο Ντο για τον 1 χρόνο κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, ο Τσίπρας επιστράτευσε όλο το θράσος και την αμετροπέπια του σε μια προσπάθεια να κάνει το μαύρο της διακυβέρνησής του άσπρο και προς όφελος των λαϊκών στρωμάτων. Η δόλια σύγκριση που επιχειρήσε με τη Σαμαροβενιζελική διακυβέρνηση, δεν δικαιώνει σε τίποτα τη δική του διακυβέρνηση, ούτε το μέγεθος εξαπάτησης του ελληνικού λαού, που είναι ακόμη μεγαλύτερο από των προκατόχων του. «Ξέχασε» τι είχε υποσχεθεί: αφορολόγητο όριο 12.000 ευρώ, κατάργηση ΕΝΦΙΑ από το 2015, επαναχορήγηση 13^{ης} σύνταξης στο τέλος του 2015 για συντάξεις χαμηλότερες των 700 ευρώ, καμία μείωση κύριων και επικουρικών συντάξεων και καμία αύξηση ορίων ηλικίας, επαναφορά του κατώτερου βασικού μισθού στα 751 ευρώ, επαναφορά βασικών διατάξεων (εργατικών δικαιωμάτων) της εργατικής νομοθεσίας, διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του επονείδιστου χρέους κ.ά.

Ακόμη, ο Τσίπρας, αφού εκμεταλλεύτηκε τους αγώνες του ελληνικού λαού και ήρθε στην εξουσία, ολοκλήρωσε την θλιβερή πορεία του μετατρέποντας το μεγαλειώδες ΟΧΙ του 62% στο δημοψήφισμα της 5^{ης} Ιουλίου σε ΝΑΙ και στην επαίσχυντη συμφωνία της 12^{ης} Ιουλίου και ένα μήνα αργότερα στο 3^ο Μνημόνιο (13 Αυγούστου). Αυτός ο τυχαίος τυχοδιώκτης, στην ίδια εκδήλωση, έφτασε να κατηγορήσει τους άλλους («κάποιους από την ηγεσία της

ΓΣΕΕ, μεγάλους αγροτοσυνδικαλιστές της ΠΑΣΕΓΕΣ»), ότι «έκαναν καμπάνια για το ΝΑΙ», ότι δεν μπορεί «να είστε και με τα μπλόκα και με το ΔΝΤ, δεν γίνεται να είστε και με τις πορείες και με τους δανειστές», θαρρείς και ο ίδιος δεν είναι μαζί με τους δανειστές και το ΔΝΤ. Θαρρείς και δεν είναι ο ίδιος που μαζί με τον άθλιο συρφετό του «Μένουμε Ευρώπη», **το μοναδικό του κοινωνικό στήριγμα**, ψήφισε στη Βουλή το 3^ο Μνημόνιο. Το θέατρο του παραλόγου έχει και συνέχεια. Λίγες μέρες αργότερα, σε συνέντευξή του στο οικονομικό ειδησεογραφικό πρακτορείο Bloomberg ανακήρυξε το 2016 «*Ετος των Ελλήνων*» και συνέχισε ατάραχος: «*Θα καταπλήξουμε τον κόσμο της οικονομίας*»(!), την ίδια στιγμή που η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας χειροτερεύει και καταστρέφεται, σε βαθμό που η όποια μελλοντική ανάκαμψή της γίνεται εξαιρετικά δύσκολη έως αδύνατη.

Τέλος, τέτοια είναι η αθλιότητα του ΣΥΡΙΖΑ, που μαζί με όλους τους μνημονιακούς πανηγυρίζουν γιατί ξεπούλησαν τα αεροδρόμια, το Λιμάνι στην Cosco και ετοιμάζονται να ξεπουλήσουν τους σιδηρόδρομους, τη ΔΕΗ, το νερό, να ολοκληρώσουν το ξεπούλημα του Ελληνικού κ.λπ. Πανηγυρίζουν όλοι μαζί, παλιοί και νέοι μνημονιακοί, γιατί ήρθαν στην Ελλάδα «επενδυτές», οι πασίγνωστοι ανά τον κόσμο «γύπες» **Prem Watsa, John Paulson, Steve Johnson**, για να αρπάξουν όποιο πλούτο έχει απομείνει, με πρώτη προτεραιότητα τα λεγόμενα «κόκκινα δάνεια» και τα σπίτια και την περιουσία των φτωχών λαϊκών μαζών.

Με απεργία και αγώνες διαρκείας να τους διώξουμε

Οι κερδοσκόποι ιμπεριαλιστές και το ΔΝΤ ζητούν και άλλα: μέτρα 8,5 δις ευρώ που πρέπει να παρθούν μέσα στην άνοιξη, νέες μειώσεις στις συντάξεις (κύριες και επικουρικές), νέα μείωση του κατώτατου μισθού, απελευθέρωση των απολύσεων κ.ά. Είναι βέβαιο ότι η άθλια κυβέρνηση Τσίπρα, αφού «διαπραγματευτεί» σκληρά, θα τα ικανοποιήσει «για να κρατήσει τη χώρα στην ΕΕ/Ευρώ», όπως είναι τώρα το αντιγραμμένο από τους παλιούς μνημονιακούς «επιχειρημά» της.

Η υποταγή του Τσίπρα, όσο και αν το μέγεθός της ξαφνιάζει, οφείλεται στη αποτυχία του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ, στην στρατηγική της λεγόμενης «διαπραγμάτευσης», στην αλλοπρόσαλλη τακτική των συμμαχιών του, στην ολέθρια πολιτική του «πάση θυσία» στο Ευρώ κ.λπ., στην έλλειψη οποιασδήποτε πολιτικής σύγκρουσης/ρήξης με το κεφάλαιο, τους δανειστές/κερδοσκόπους, τους ιμπεριαλιστές. Της έλλειψης ενός προγράμματος τομής, που θα διέγραφε όλο το χρέος, θα έβγαζε τη χώρα από το ζουρλομανδύα της ΕΕ/Ευρώ, θα υιοθετούσε αμέσως ένα εθνικό νόμισμα, θα εθνικοποιούσε τους τομείς κλειδιά της οικονομίας και θα έβαζε τα θεμέλια για μια οικονομία με κέντρο την ικανοποίηση των αναγκών των εργατικών και λαϊκών μαζών. Είναι ή ώρα με απεργία και αγώνα διαρκείας, με ένα «σύγχρονο Κιλελέρ», να ανατρέψουμε την μνημονιακή κυβέρνηση, να εξαφανίσουμε τους παλιούς μνημονιακούς που καιροφυλακτούν σαν τις ύαινες – και να εγκαταστήσουμε μια δική μας κυβέρνηση, μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων, που θα μας οδηγήσει στο Σοσιαλισμό.

Η καπιταλιστική βαρβαρότητα ...

με την γλώσσα των αριθμών

Σε ποσοστό που αγγίζει περίπου το 4% ανέρχεται η εγκατάλειψη των σχολείων από τους μαθητές στη χώρα μας, κυρίως τους μαθητές Γυμνασίου που δεν συνεχίζουν στο Λύκειο. Σε ορισμένες περιοχές τα ποσοστά της μαθητικής διαρροής από τη Γ' Γυμνασίου στην Α' Λυκείου είναι πολύ υψηλά, π.χ. στα Δωδεκάνησα όπου αγγίζουν το 8,4% και στη Ροδόπη το 8%. Τα τελευταία χρόνια της οικονομικής κρίσης η σχολική διαρροή αυξάνεται πάλι, κυρίως γιατί πολλά παιδιά 15-16 χρόνων αναγκάζονται να αφήσουν το σχολείο για να δουλέψουν. Σύμφωνα με στοιχεία του Συνηγόρου του Παιδιού και του Ινστιτούτου Υγείας του Παιδιού, περίπου 30.000 παιδιά, στην πλειοψηφία τους ηλικίας 15 με 17 ετών, αναγκάζονται κάθε χρόνο να εγκαταλείψουν το σχολείο. Παιδιά ανέργων, φτωχών εργατών ή αγροτών, που οι οικογένειές τους ζουν υπό συνθήκες απόλυτης φτώχειας, και που η εγκατάλειψη του σχολείου ώστε να βγουν στην αγορά εργασίας για να μπορέσουν να επιβιώσουν αποτελεί ουσιαστικά μονόδρομο.

Σύμφωνα με καταγγελία της UNICEF, περίπου 250 εκ. παιδιά παγκοσμίως, δηλαδή 1 στα 9, ζουν σε χώρες που πλήττονται από **εμπόλεμες συρράξεις**. Το 2015, τα παιδιά που ζούσαν σε χώρες και περιοχές που πλήττονταν από συγκρούσεις είχαν διπλάσιες πιθανότητες να πεθάνουν από αιτίες που ως επί το πλείστον προλαμβάνονται, πριν φτάσουν στην ηλικία των πέντε ετών, απ' ό,τι εκείνα των άλλων χωρών. Οι πολεμικές συγκρούσεις και οι ακραίες καιρικές συνθήκες εξαναγκάζουν έναν συνεχώς αυξανόμενο αριθμό παιδιών να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους, ενώ εκατομμύρια περισσότερα είναι εκτεθειμένα σε σοβαρές ελλείψεις τροφίμων, βία, ασθένειες, κακοποίηση κ.ά.

Το 1/3 των νοικοκυριών (36,3%) ζει με **ετήσιο οικογενειακό εισόδημα κάτω των 10.000 ευρώ**, σύμφωνα με έρευνα της ΓΣΕΒΕΕ. Σύμφωνα με τα στοιχεία, το 94,2% των νοικοκυριών παρουσίασε σημαντική μείωση των εισοδημάτων τους μετά το ξέσπασμα της κρίσης, με σαφέστατη διεύρυνση της ανισότητας υπέρ του πλουσιότερου 1% του πληθυσμού. Μείωση εισοδημάτων καταγράφηκε και μέσα στο 2015 για το 77,9% των νοικοκυριών. Περίπου τα 2/3 των νοικοκυριών (64,1%) αναγκάζονται να κάνουν περικοπές για να εξασφαλίσουν τα αναγκαία, ενώ πάνω από τα μισά (56,5%) αδυνατούν να καλύψουν επαρκώς τις διατροφικές τους ανάγκες.

Όχι στο ξεπούλημα του ΟΛΠ

Περιχαρής ο Στέργιος Πιτσιόρλας, πρόεδρος του ΤΑΙΠΕΔ, ανακοίνωσε ως πολύ ικανοποιητικό το τίμημα που προσφέρει η COSCO, μοναδική εταιρεία που κατέθεσε προσφορά εξαγοράς του 67% των μετοχών του ΟΛΠ (ήδη κατέχει το 26%): 280 εκ. άμεσα για το 51%, 90 εκ. σε 5 χρόνια για το υπόλοιπο 16%. Ισχυρίστηκε ότι το τίμημα είναι υψηλότερο απ' ό,τι υπολόγισαν «ανεξάρτητοι» αποτιμητές και τράπεζες. Ότι προσφέρονται 22 ευρώ ανά μετοχή, όταν ο μέσος όρος της το τελευταίο τρίμηνο είναι 14,70 ευρώ. Τέλος, αναφέρθηκε στην «υποχρέωση» της εταιρίας να επενδύσει 300 εκ. την πρώτη 5ετία, φέρνοντας θέσεις εργασίας κ.λπ.

Η COSCO νοικιάζει δύο από τις τρεις προβλήτες εμπορευματοκιβωτίων από το 2009. Το 2014, πλήρωσε ενοίκιο 36 εκ., το 2015 38 εκ. Έτσι, αγοράζει τον ΟΛΠ με τα ενοίκια που έτσι κι αλλιώς θα έδινε τα επόμενα 10 χρόνια. Με σύμβαση παραχώρησης του 2012, το δημόσιο παραχώρησε στον ΟΛΠ για 40 χρόνια ολόκληρο το δυτικό παραλιακό μέτωπο, όπου περιλαμβάνεται: όλη η παραλιακή ζώνη που ξεκινάει βορειοδυτικά της Σχολής Ναυτικών Δοκίμων μέχρι το πορθμείο Πέραμα-Σαλαμίνα, το λιμάνι κρουαζιέρας στο Χατζηκυριάκειο, το επιβατικό λιμάνι, οι προβλήτες μεταφόρτωσης αυτοκινήτων (car terminals), οι τρεις προβλήτες μεταφόρτωσης εμπορευματοκιβωτίων (container terminals) –από τις οποίες τις δύο ήδη διαχειρίζεται η COSCO–, η ιχθυόσκαλα Κερατσινίου, το πορθμείο Πέραμα-Σαλαμίνα, όλη η ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη Περάματος (εκτείνεται και στη Σαλαμίνα) με τις δύο πλωτές δεξαμενές. Η κυβέρνηση θα εξαιρέσει (μέχρι νεωτέρας) τις εκτάσεις των πρώην Λιπασμάτων Δραπετσώνας, κάποιους αρχαιολογικούς χώρους και υπό προϋποθέσεις την σχολή λιμενοφυλάκων. Αγοράζοντας πάμφθηνα τον ΟΛΠ, η COSCO αποκτά δικαιώματα σ' αυτή την τεράστια περιοχή.

Ο Πειραιάς βρίσκεται ανάμεσα στα 50 μεγαλύτερα λιμάνια του κόσμου, είναι πρώτος στην Ευρώπη στην κίνηση επιβατών (περίπου 15 εκ.), όγδοος στην Ευρώπη και τρίτος στη Μεσόγειο στην κίνηση εμπορευματοκιβωτίων. Την περίοδο 2009–2014, κατέκτησε την παγκόσμια πρωτιά στην αύξηση διακίνησης εμπορευματοκιβωτίων (σχεδόν 500%). Σύμφωνα με τη Διεθνή Ένωση Λιμένων, από 665.000 TEUs το 2009 έφτασε το 2014 περίπου στα 3,6 εκ., με τη διακίνηση στους της COSCO πάνω από 2,5 εκ.

Η εγκατάσταση της COSCO ήταν στρατηγική επιλογή της κινεζικής κυβέρνησης. Όπως και άλλες επενδύσεις σε λιμάνια την περίοδο 1990–2008, αποτελεί τμήμα του φιλόδοξου «θαλάσσιου δρόμου του μεταξιδιού» (αναγγέλθηκε το 2013). Ο Πειραιάς είναι το κοντινότερο στη διώρυγα του Σουέζ (πρόσφατα αυξήθηκε η χωρητικότητα διέλευσής της) λιμάνι της Ευρωζώνης και του χώρου Σένγκεν, με μικρή απόκλιση από τους διεθνείς θαλάσσιους δρόμους του εμπορίου Κίνας-Ευρώπης. Είναι φυσικά προφυλαγμένο, έχει μεγάλο βάθος που επιτρέπει προσέγγιση μεγάλων πλοίων τρίτης γενιάς, χωρίς κόστη εκβάθυνσης. Επιπλέον, στο άμεσο μέλλον θα υλοποιηθούν έργα υποδομής που θα αυξήσουν ακόμα περισσότερο τη σημασία του λιμανιού του Πειραιά, με πιο σημαντικό το Εμπορευματικό Σιδηροδρομικό Κέντρο στο Θριάσιο. Το κέντρο θα είναι από τα μεγαλύτερα της Ευρώπης και ξεχωρίζει γιατί θα είναι συνδεδεμένο και με τα 4 μέσα μεταφοράς (πλοίο, σιδηρόδρομος, αυτοκίνητο, αεροδρόμιο), δίνοντας τεράστιες δυνατότητες αποθήκευσης και διακίνησης εμπορευματοκιβωτίων. Άλλα σημαντικά έργα αφορούν την κίνηση επιβατών (επέκταση μέχρι το λιμάνι της γραμμής 2 του Μετρό (με απευθείας σύνδεση με το «Ελευθέριος Βενιζέλος») και του τραμ, κατασκευή νέου σιδηροδρομικού σταθμού).

Πρόκειται για διακρατική συμφωνία αποικιακού τύπου. Ο ΟΛΠ στο εξής θα ελέγχεται από την Κίνα μέσω της κρατικής COSCO, που έχοντας ήδη τις δύο

προβλήτες απέτρεψε την κατάθεση άλλων προσφορών από ανταγωνιστές, ενώ η σύμβαση του 2009 προβλέπει και άλλα προνόμια υπέρ της (απαγόρευση του ΟΛΠ ν' αναπτύξει άλλο σταθμό εμπορευματοκιβωτίων χωρίς έγκρισή της σε ακτίνα 200 χλμ.)! Η προβλήτα I, που διαχειρίζεται ο ΟΛΠ, έχει δυναμική περίπου 700 χιλιάδων εμπορευματοκιβωτίων, ενώ οι II και III της COSCO 3,5 εκ. Επιπλέον, με προεκλογικό «φιλικό διακανονισμό» το 2014, άλλαξε ο υπολογισμός του ετήσιου ενοικίου: το ελάχιστο εγγυημένο τίμημα αντικαταστάθηκε από την «ελάχιστη εγγυημένη κίνηση», οπότε το «ρίσκο» του επενδυτή μεταφέρεται στον ΟΛΠ. Με την πώληση του ΟΛΠ, αυτό θα το αναλάμβανε ο νέος επενδυτής. Παίρνοντας τον ΟΛΠ η COSCO, η αλλαγή είναι χωρίς σημασία, αφού πληρώνει τον εαυτό της.

Φυσικά, η COSCO, στα πλαίσια του σχεδιασμού της, έκανε επενδύσεις (κατασκευή της προβλήτας III, επέκταση της II, εγκατάσταση γερανών και ανυψωτικών μηχανημάτων κ.λπ.). Χωρίς αυτές δεν θα ήταν δυνατόν να αυξηθεί η χωρητικότητα διακίνησης του λιμανιού. Οι επενδύσεις αυτές, ωστόσο, θα έπρεπε να γίνουν από το ελληνικό δημόσιο και κάτω από εργατικό έλεγχο, για να μην χαθεί ο έλεγχος του λιμανιού, να υπάρχει προστασία των εργαζομένων, της περιοχής, του περιβάλλοντος. Αντίθετα, σήμερα έχουμε το άβατο της COSCO, που ουσιαστικά δεν ελέγχεται από κανένα δημόσιο φορέα σε κανένα επίπεδο. Όσο για τις ιδεοληψίες των ταλιμπάν του νεοφιλελευθερισμού, ότι το κράτος δεν μπορεί να κάνει τον επιχειρηματία και ότι μόνο ένας ιδιώτης μπορεί να φέρει ανάπτυξη και επενδύσεις, δεν έχουν κανένα πρόβλημα όταν ο νέος ιδιοκτήτης δεν είναι παρά ένα άλλο κράτος και μια άλλη κρατική γραφειοκρατία. Τέλος, όσες θέσεις εργασίας δημιουργηθούν θα είναι όπως στο κάτεργο της COSCO: εξαντλητικές βάρδιες, δίωξη/απαγόρευση του συνδικαλισμού, μη τήρηση της εργατικής νομοθεσίας, μεταφορά όσων τραυματίζονται κατά την εργασία με ΙΧ και ταξί για να μη δηλωθούν ως εργατικά ατυχήματα κ.λπ. Αυτά θα εξαπλωθούν σ' όλη την τεράστια έκταση που έχει παραχωρηθεί στον ΟΛΠ, σε εκατοντάδες επιχειρήσεις εγκατεστημένες εκεί.

Ο νέος ιδιοκτήτης του ΟΛΠ θα αποτελεί στρατηγικό παίκτη σε τομείς κλειδιά της ελληνικής οικονομίας: στην ακτοπλοΐα (τουρισμός, σύνδεση των νησιών με την ηπειρωτική Ελλάδα, νησιωτική οικονομία), στην κρουαζιέρα, στη ναυπηγοεπισκευή (ολόκληρη η Ζώνη του Περάματος), στη σύνδεση της Σαλαμίνας, ενώ θα διαχειρίζεται μια τεράστια παραθαλάσσια έκταση γης (real estate), την οποία διεκδικούν για ανάπτυξη εδώ και δεκαετίες οι κάτοικοι των γύρω περιοχών και θα μπορούσε να αξιοποιηθεί για να βελτιωθεί δραστικά η ποιότητα ζωής των κατοίκων του Πειραιά και όλων των δυτικών συνοικιών. Είναι εγκληματικό να παραχωρηθούν όλα αυτά μέχρι το 2052 για 400 εκ. ευρώ, που μάλιστα θα πάνε «άπατα» στην αποπληρωμή του χρέους. Εργαζόμενοι, νεολαία και φτωχά λαϊκά στρώματα, μέσα από αγώνες, πρέπει να εμποδίσουμε την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να διαπράξει αυτό το έγκλημα.

■ Χρήστος Νομίδης

επίκαιρα...

Συλλήψεις μελών ΜΚΟ στη Λέσβο

Κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος, για βοήθεια σε είσοδο παράνομων αλλοδαπών στην Ελλάδα, απήγγειλε πριν μερικές εβδομάδες ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών Μυτιλήνης, σε βάρος πέντε εργαζομένων σε δυο Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις που δραστηριοποιούνται στη Λέσβο. Οι δυο απ' αυτούς είναι μουσουλμάνοι αραβικής καταγωγής και με υπηκοότητα Δανίας, και οι τρεις Ισπανοί. Εναντίον τριών απ' αυτούς απαγγέλθηκαν και κατηγορίες για παράνομη οπλοκατοχή, αφού στην κατοχή τους βρέθηκαν μαχαίρια. Οι πέντε συνελήφθησαν τα χαράματα της Πέμπτης 14 Ιανουαρίου, επιβαίνοντας σε ταχύπλοο φουσκωτό σκάφος, το οποίο ανήκει σε μια από τις δυο οργανώσεις.

Σύμφωνα με τη δικογραφία, ευρισκόμενοι στην οριογραμμή μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, επιχειρούσαν ρυμουλκώντας βάρκες με μετανάστες, χωρίς αυτές ή οι επιβαίνοντες σε αυτές να κινδυνεύουν, ενώ ήταν παρόν σκάφος του Λιμενικού Σώματος και χωρίς να ενημερώσουν τις αρχές για τη δράση τους. Άλλα επτά άτομα, εργαζόμενοι σε ΜΚΟ που δρουν στη Λέσβο (τρεις με υπηκοότητα του Ηνωμένου Βασιλείου, δύο των ΗΠΑ, ένας της Ολλανδίας και ένας της Κύπρου) ηλικίας από 27 έως 53 ετών, συνελήφθησαν στη Μήθυμνα, με την κατηγορία της κλοπής και σε βάρος τους σχηματίστηκε δικογραφία. Όπως προέκυψε από την αστυνομική έρευνα, οι συλληφθέντες αφαίρεσαν 335 σωσίβια-γιλέκα από χώρο ιδιοκτησίας του Δήμου Λέσβου, στην περιοχή της Μήθυμνας.

Κλινική «Νέο Αθήναιον»:

κίνητοποίηση για την καταβολή των δεδουλευμένων

Σε επίπεδα εξαθλίωσης έχει οδηγήσει η παρατεταμένη άρνηση καταβολής δεδουλευμένων στους εργαζόμενους της κλινικής «ΝΕΟ ΑΘΗΝΑΙΟΝ» στο Παγκράτι, όπως καταγγέλλει το κλαδικό σωματείο Προσωπικού Ιδιωτικών Κλινικών Αθήνας. Μάλιστα, όπως τονίζει, υπάρχουν εργαζόμενοι που είναι απλήρωτοι έως και 18 μήνες. Στα πλαίσια αυτά, στις 26 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από την κλινική. Όπως αναφέρει μεταξύ άλλων σε ανακοίνωσή του το «Σωματείο Προσωπικού Ιδιωτικών Κλινικών, Γηροκομείων, Εργαστηρίων, Διαγνωστικών Κέντρων και Συναφών χώρων»: «Η εργοδοσία στην αγωνία της να 'σπάσει' τον αγώνα των εργαζομένων, προσπάθησε να στήσει εργοδοτικό μηχανισμό. Ονόμασε στελέχη της επιχείρησης 'εκπρόσωπους' των εργαζομένων και τους κάλεσε να 'αγωνιστούν' στο πλευρό της.

Ο στόχος είναι ξεκάθαρος. Προσπαθούν να αποδείξουν ότι υπάρχει συναίνεση στην εξαθλίωση. Καταγγέλλουμε επίσης το υπουργείο Εργασίας, το οποίο αφού έδωσε χρόνο στην εταιρεία, έσπειρε αυταπάτες, γέμισε με ψεύτικες υποσχέσεις τους εργαζόμενους, μέχρι τελικά να δηλώσει και επίσημα ότι δεν έχει δυνατότητα να παρέμβει ουσιαστικά».

Νέοι εργατικοί αγώνες ενάντια σε μειώσεις μισθών, λουκέτα, απολύσεις

Μια σειρά κινητοποιήσεων έχουν εκδηλωθεί το τελευταίο διάστημα στη χώρα, παρ' όλη την τρομοκρατία και καταστολή που δέχονται οι εργαζόμενοι από εργοδότες και κρατικό μηχανισμό, με τους εργαζόμενους να διεκδικούν τα δικαιώματά τους και να μην υποκύπτουν στις αυθαιρεσίες ή τα λουκέτα των εργοστασίων, όπου δουλεύουν. Υπάρχουν πολλά παραδείγματα και μερικά απ' αυτά είναι:

ΣΚΟΤ ΑΕ

Η εργοδοσία του χημικού εργοστασίου «ΣΚΟΤ ΑΕ» ήδη από το 2010-11 είχε αρχίσει να ξεδιπλώνει τα αντεργατικά της σχέδια. Επέβαλλε στους εργαζόμενους, οι οποίοι τότε ήταν ανοργάνωτοι και υπέκυψαν στην τρομοκρατία και τον φόβο, μειώσεις μισθών 20% για τις γυναίκες και 10% για τους άντρες. Τον Μάρτη του 2012 η εταιρία τους ανακοίνωσε ότι θα επιβάλει ατομικές συμβάσεις. Οι εργαζόμενοι, μετά κι απ' αυτήν την επίθεση, έφτιαξαν σωματείο και ξεκίνησαν τις διαπραγματεύσεις για την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης. Η εργοδοσία απέρριψε τις προτάσεις τους και ανακοίνωσε νέα μείωση των μισθών κατά 14%. Μάλιστα, μερικούς μήνες μετά, συγκεκριμένα την πρώτη βδομάδα που άνοιξε το εργοστάσιο μετά την καλοκαιρινή διακοπή, η εργοδοσία ξεκίνησε και... απολύσεις. Οι εργαζόμενοι δεν λύγισαν και αποφάσισαν 48ωρη απεργία. Το πρωί της δεύτερης μέρας της 48ωρης απεργίας τους, η εργοδοσία αναγκάστηκε να ανακαλέσει τις τρεις απολύσεις που είχε κάνει, δεσμεύτηκε ότι δεν θα γίνει καμία απόλυση, δεν θα πειράξει τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων και πήρε πίσω την απόφασή της για μείωση κατά 14% του μισθού. Μια πρώτη νίκη επετεύχθη...

Για να έρθουμε στο σήμερα, στις 13/1/2016 κηρύσσεται απεργία λόγω της απόλυσης ενός εργαζόμενου, μέλους του σωματείου από την εργοδοσία. Πρόφαση για την απόλυση αποτελούν δήθεν λόγοι ασφαλείας και ότι ο εργατής άναψε... τσιγάρο στο χώρο παραγωγής. Ο προσχηματικός χαρακτήρας της απόλυσης γίνεται ακόμα πιο ξεκάθαρος, αν λάβει κανείς υπόψη την απουσία συνθηκών ασφαλείας στο εργοστάσιο. Η απόλυση ήταν ξεκάθαρα μια προσπάθεια εκφοβισμού των εργαζομένων.

Μετά από 10 μέρες απεργίας και ενδιάμεσα με δύο αστυνομικές επεμβάσεις για το σπάσιμο της απεργίας, ο αγώνας έληξε νικηφόρα, με τη διοίκηση του εργοστασίου να υποχωρεί και να επαναπροσλαμβάνει τον απολυμένο συνάδελφο.

ΣΟΦΤΕΕ

Ένα ακόμη παράδειγμα της αποβιομηχάνισης βλέπουμε στο τύχη του εργοστασίου της ΣΟΦΤΕΕ. Μέσω τηλεφώνου ενημερώθηκαν οι εργαζόμενοι ότι το εργοστάσιο της ιστορικής χαρτοβιομηχανίας στον Βοτανικό διακόπτει οριστικά τη λειτουργία του. Σε επικοινωνία που είχε ο Διευθύνων Σύμβουλος της εταιρείας με τον πρόεδρο του σωματείου, του μετέφερε την απόφαση της διοίκησης της ιταλικής πολυεθνικής Bolton, στην ιδιοκτησία της οποίας είχε περάσει τα τελευταία χρόνια η Αθηναϊκή Χαρτοποιία, να σταματήσει η λειτουργία του εργοστασίου, επικαλούμενος το οικονομικό βάρος από την περσινή πυρκαγιά και την αδυναμία των μετόχων να καλύψουν το κόστος. Να θυμίσουμε ότι τον περασμένο Ιούλη, όταν η πυρκαγιά κατέστρεψε τμήμα των εγκαταστάσεων, η ζημιά δεν αποκαταστάθηκε και η μονάδα που κάρηκε, παρέμενε κλειστή.

ΚΟΚΑ ΚΟΛΑ ΒΟΛΟΥ

Αρχές του Νοέμβρη του 2015 ανακοινώθηκε από τη Μονάδα του Ομίλου Coca-Cola 3E ότι πρόκειται να ενσωματώσει την παραγωγική και αποθηκευτική δραστηριότητα της μονάδας που λειτουργεί στον Βόλο, στη μονάδα της στο Σχηματάρι. Η ενσωμάτωση αυτή εντάσσεται στο σχέδιο της εταιρείας για

κλείσιμο εργοστασίων και μονάδων στην Ελλάδα και μεταφορά τους σε άλλες βαλκανικές χώρες. Και όπως και στην περίπτωση του κλεισίματος του εργοστασίου στη Θεσσαλονίκη, η εταιρία υπόσχεται υποκριτικά ότι θα... «υλοποιήσει ένα νέο επενδυτικό πρόγραμμα στην Ελλάδα, ύψους 24 εκ. ευρώ». Παρά το κλείσιμο της μονάδας του Βόλου, η εταιρεία είχε διαμηνύσει ότι δεν προτίθεται να κάνει καμία απόλυση, ότι θα δώσει ισχυρά κίνητρα στους 80 συνολικά εργαζόμενους να μετακομίσουν στο Σχηματάρι. Στην πραγματικότητα, η εταιρεία ανακοίνωσε στους εργαζόμενους ότι όσοι επιθυμούν να μετακομίσουν, να το γνωστοποιήσουν μέχρι 27 Νοέμβρη και για τους υπόλοιπους θα ξεκινούσαν διαδικασίες εθελούσιας εξόδου. Αμέσως οι εργαζόμενοι ξεκίνησαν κινητοποιήσεις με κατάληψη του εργοστασίου και συνεχόμενες 48ωρες απεργίες. Παρά την προσπάθειά τους αυτή, η μεταφορά του εργοστασίου οριστικοποιήθηκε και οι περισσότεροι εργαζόμενοι υπέγραψαν εθελούσια εξόδο.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ε. - ΠΑΓΟΥΡΑΣ Ν. Α.Β.Ε.Ε.

Οι εργαζόμενοι στο συγκεκριμένο εργοστάσιο ξυλείας είναι απλήρωτοι από το 2009. Το 2011 κινήθηκαν δικαστικά με αγωγές για τα δεδουλευμένα τους, όπου και κέρδισαν συντηρητική κατάσχεση. Όμως δεν προχώρησαν στην υλοποίηση αυτής της απόφασης, υπαναχωρώντας στις υποσχέσεις της εργοδοσίας για καταβολή των χρωστούμενων, η οποία επιπλέον απάντησε και με 22 απολύσεις. Το 2012, εργαζόμενοι και απολυμένοι, ξεκίνησαν καθημερινές συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας έξω από το εργοστάσιο, όπου κατήγγειλαν την επιχείρηση για παράνομες και ανήθικες πρακτικές απέναντί τους, όπως καθυστερούμενες αμοιβές αλλά και καθυστερούμενες αποζημιώσεις και ασφαλιστικές εισφορές έναντι των εργαζομένων, αδιαφορία των υπευθύνων της επιχείρησης απέναντι στα προβλήματά τους, καθώς και για προκλητική στάση απέναντι σε κάθε εργαζόμενο σε οποιοδήποτε αίτημά του.

Η παραγωγή του εργοστασίου είχε σταματήσει και στις 29/1/2016 πραγματοποιήθηκε συνέλευση από τους εργαζόμενους και τους απολυμένους και πήραν όλοι μαζί απόφαση για επίσχεση εργασίας που ξεκίνησε στις 1/2/2016. Ο στόχος των εργαζομένων είναι να πραγματοποιήσουν ένα εγχείρημα αυτοδιαχείρισης, όπως έγινε και στη ΒΙΟΜΕ.

Τι χρειάζεται για να νικήσουν οι εργαζόμενοι σε αυτό το εργοστάσιο; Μία λύση υπάρχει. Μαζί με τη στήριξη των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων, και ιδιαίτερα όλων των εργαζομένων που βρίσκονται σε κινητοποιήσεις, πρέπει να οργανωθεί ένας μαχητικός και επίμονος αγώνας, με κατάληψη και περιφρούρηση του εργοστασίου με στόχο να περάσει ο έλεγχος και η λειτουργία του στα χέρια των ίδιων των εργαζομένων. Γιατί αυτοί είναι οι μόνοι που μπορούν να κινήσουν την παραγωγή, για τις ανάγκες της κοινωνίας και όχι για τα συμφέροντα των καπιταλιστών, είναι οι μόνοι που μπορούν να αποτρέψουν το κλείσιμο εργοστασίων, δηλαδή τον αργό θάνατο της ανεργίας.

Ο αγώνας στα 5μηνα Να καταργηθούν τα «κοινωνικά προγράμματα» Να φύγει η κυβέρνηση που δολοφονεί

Τα προγράμματα ΟΑΕΔ-ΕΣΠΑ εφαρμόζονται εδώ και 4 χρόνια σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα με μοναδικό σκοπό να διαλύσουν τις εργασιακές σχέσεις και τα στοιχειώδη εργασιακά δικαιώματα. Όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις υποστηρίζουν ότι τα προγράμματα είναι μια «ανάσα» για τους ανέργους, ενώ ουσιαστικά επιβάλουν τους χειρότερους όρους εργασίας (οι «πεντάμηνοι», μόλις λήξει το πρόγραμμα, δεν μπορούν να βγουν ούτε στο ταμείο ανεργίας). Οι κυβερνήσεις προσπαθούν να μας πείσουν ότι τα προγράμματα αυτά μειώνουν την ανεργία, όμως από τότε που εμφανίστηκαν αυτή έχει πάρει ακόμα πιο ακραία χαρακτηριστικά.

Το τελευταίο διάστημα 32.500 εργαζόμενοι από τα 5μηνα απολύθηκαν. Οι εργαζόμενοι είχαν προσληφθεί από τους ΟΤΑ και κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, ενώ οι δήμοι είχαν ζητήσει εγγράφως την παραμονή τους για να μπορέσουν να λειτουργήσουν. Υπάρχουν βέβαια και αρκετοί δήμοι που στέλνουν παράνομα τους εργαζόμενους σε εργολάβους, και ενώ η σύμβασή τους έχει υπογραφεί από το δημόσιο, εργάζονται εκεί με ευθύνη της κυβέρνησης και των δήμων.

Αποτέλεσμα αυτών των εγκληματικών πολιτικών είναι και ο θάνατος του 35χρονου οικογενειάρχη Γιώργου Σταμέλου, απασχολούμενου στην Υπηρεσία Καθαριότητας του Δήμου Μεγαρέων, που στις 5 Οκτωβρίου 2015 έπεσε από απορριμματοφόρο που ξεκινούσε από το αμαξοστάσιο και τραυματίστηκε στο κεφάλι. Η δολοφονία του ολοκληρώθηκε στις 19 Ιανουαρίου, αφού κατέληξε έπειτα από 4μηνη νοσηλεία στις εντατικές. Ο Δήμαρχος και ο Πρόεδρος του Σωματείου τόσο καιρό παρέμεναν μουγκοί και προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να αποσιωπήσουν το γεγονός ότι ο 5μηνίτης εργαζόταν ΠΑΡΑΝΟΜΑ σε εργολάβο της καθαριότητας. Ταυτόχρονα, έχουν τραυματιστεί σοβαρά εργαζόμενοι από τα ίδια προγράμματα στους δήμους Χαλκιδέων και Λαρισίων. Αφού στραγγίζουν τους εργαζόμενους για 495 ευρώ, δεν διστάζουν να τους στείλουν στον τάφο!

Ως εδώ!

Από τις 15/12, εργαζόμενοι στα 5μηνα έχουν στήσει σκηνές έξω από το Υπουργείο Εργασίας διεκδικώντας μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. **Η Κυβέρνηση αναμασάει ότι ο συγκεκριμένος αγώνας αφορά μόνο ένα μικρό κομμάτι εργαζομένων «που κοιτάνε να βολεψτούν».** Δεν διστάζουν να υπόσχονται νέες προσλήψεις 5μηνων στους δήμους το Μάρτιο-Απρίλιο, ενώ είναι γνωστό ότι οι δήμαρχοι σε συνεργασία με την κυβέρνηση προσλαμβάνουν «εργολαβικούς» για να καλύψουν τα κενά που αφήνουν πίσω οι απολύσεις. **Συνεχίζουν με ζήλο την πολιτική ρουσφετολογίας, που πρωτεργάτες ήταν οι ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, εμφανίζουν θέσεις εργασίας με 5ετείς συμβάσεις, χωρίς κανένα διαγωνισμό, βολεύοντας αδέρφια, ξαδέρφια, συγγενείς ή αυλικούς τους.**

Με μαχητικούς αγώνες μπορούμε να κερδίσουμε

Το συντονιστικό αγώνα εργαζομένων στα 5μηνα στις 15/1 κλιμάκωσε τις κινητοποιήσεις του με συμβολική 24ωρη κατάληψη στον ΟΑΕΔ της οδού Σταδίου και συμμετείχε στη διαδήλωση στις 16/1 ενάντια στο αντισυμβαλλιστικό έκτρωμα. Δυστυχώς, παρά τη σημαντική στήριξη από οργανώσεις της Άκρας Αριστεράς και αναρχικές ομάδες, η συμμετοχή από τους ίδιους τους εργαζόμενους στα 5μηνα είναι μικρή και αυτή η φάση του αγώνα φαίνεται να κλείνει.

Παρόλα αυτά, όμως, μορφές πάλης όπως η κατάληψη/κατασκήνωση έξω από το υπουργείο εργασίας **πρέπει να επεκταθούν παντού** - αρχίζοντας έτσι και τον αγώνα διαρκείας, για να μην περάσει το αντισυμβαλλιστικό νομοσχέδιο, να σπάσουμε τα Μνημόνια στην πράξη, να δώσουμε και το τελευταίο κυβερνητικό μνημονιακό τσίρκο, παίρνοντας τις τύχες της κοινωνίας στα χέρια μας.

■ Βαγγέλης Κιτσώνης

Ένας χρόνος ΣΥΡΙΖΑ: Από το «αντι-Μνημόνιο» στην αγκαλιά των Ν

**Στις εκλογές της 25ης
Ιανουαρίου 2015, η
Ο.Κ.Δ.Ε. προειδοποιούσε
για τα αδιέξοδα της
πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ,
τις ανεπάρκειες της
«αντιμνημονιακής»
πολιτικής, την απουσία
σχεδίου επανεκκίνησης της
οικονομίας, το αδιέξοδο
της παραμονής στο
Ευρώ και της απουσίας
αντικαπιταλιστικών
μέτρων.**

■ Στέφανος Ιωαννίδης

Από την πρώτη στιγμή, οι «πλατιές» συμμαχίες του ΣΥΡΙΖΑ προμήνυαν τη συνέχεια. Η δήθεν «διαπραγμάτευση» θα ήταν αδύνατη, καθώς δεν στηριζόταν σε μαχητικούς αγώνες εργαζομένων-νεολαίας. Σε ανακοίνωσή μας (8.1.2015) επισημαίναμε: «Τέτοιες αυταπάτες έχουν επανειλημμένα δοκιμαστεί και αποτύχει, με αποτέλεσμα οδυνηρές ήττες για το εργατικό κίνημα, που επανέφεραν τις πιο αντιδραστικές δυνάμεις, ακόμα πιο λυσσασμένες». Έναν χρόνο μετά, ζούμε αυτή τη θλιβερή προοπτική.

Η εκλογή Παυλόπουλου

Παρά τη λαϊκή νίκη στις 25.1.2015, στις 17 Φεβρουαρίου ο ΣΥΡΙΖΑ πρότεινε για Πρόεδρο της Δημοκρατίας τον πρώην βουλευτή, υπουργό και στέλεχος της ΝΔ Προκόπη Παυλόπουλο, που εξελέγη με τις ψήφους των ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, ΝΔ. Η επιλογή αυτή ήταν ο δεύτερος μεγάλος συμβιβασμός, μετά τη συγκυβέρνηση με τους ΑΝΕΛ. Ο Παυλόπουλος ήταν σημαντικό στέλεχος κυβερνήσεων της ΝΔ και ψήφισε αδιαμαρτύρητα Μνημόνια και βάρβαρα μέτρα. Να σημειωθεί ότι στη δεύτερη και πολύ περισσότερη στην τρίτη ψηφοφορία, ο ΣΥΡΙΖΑ μπορούσε να εκλέξει όποιον πρόεδρο ήθελε, αφού απαιτούταν απλή πλειοψηφία.

Η συμφωνία του Eurogroup

Ο τρίτος σταθμός στη μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ υπήρξε η συμφωνία στο Eurogroup στις 20 Φεβρουαρίου 2015. Επρόκειτο για παράταση του τότε μνημονιακού προγράμματος για 4 μήνες, με δεσμεύσεις για «μη μονομερείς ενέργειες». Οι ελληνικές αρχές επανέλαβαν «την κατηγορηματική δέ-

σμευση για τήρηση των οικονομικών υποχρεώσεων προς όλους τους πιστωτές στο ακέραιο και εγκαίρως». Αυτό ήταν το αντίθετο από τις προεκλογικές θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ για διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους και αποπληρωμή του υπόλοιπου με ρήτρα ανάπτυξης.

Έτσι, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεχόταν ότι δεν θα μπορούσε να καταργήσει τα Μνημόνια, που παρέμειναν ακόμη κι αν οι λέξεις «μνημόνιο», «τρίοικα» κ.λπ. δεν υπήρχαν στο κείμενο. Στις 9 Μαρτίου 2015, με νέα συμφωνία κυβέρνησης-Eurogroup, προβλεπόταν αξιολόγηση/έλεγχος από «τεχνικά κλιμάκια» (τρίοικα) για να τρέξει η 4μηνη παράταση.

Το δημοψήφισμα

Στις 4 Ιουνίου 2015, ενώ ήδη είχε πληρώσει 7,5 δισ. στους δανειστές τοκογλύφους, ο Τσίπρας αρνήθηκε να υπογράψει τη συμφωνία που του πρότεινε ο Γιούνκερ στις Βρυξέλλες, αποδείχτη ότι η «στρατηγική» των διαπραγματεύσεων είχε αποτύχει παταγωδώς. Ακόμη και το σχέδιο που είχε προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ χαρακτηριζόταν από την ίδια νεοφιλελεύθερη λογική με αυτό της Ε.Ε. (συνέχιση της καταστροφής των εργασιακών δικαιωμάτων, ιδιωτικοποιήσεις, «πρωτογενές πλεόνασμα», συνέχιση του ΕΝΦΙΑ κ.λπ.). Η εκβιαστική στάση των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών ήταν αναμενόμενη, καθώς επιθυμούσαν πλήρη υποταγή της κυβέρνησης, κλείσιμο της ελληνικής «ρωγμής».

Η κυβέρνηση στις 27 Ιουνίου ανακοίνωσε ένα κουτσουρεμένο πολιτικά δημοψήφισμα για τις 5 Ιουλίου. Δίπλα στην Ε.Ε. έστεκε η ντόπια Πέμπτη Φάλαγγα (μεγάλο κεφάλαιο και καπιταλιστές-μαυραγορίτες, ΜΜΕξαπάτησης, λυσσασμένοι μνημονιακοί, ΝΔ-ΠΑ-ΣΟΚ-Ποτάμι).

Οι υποχωρήσεις της κυβέρνησης και του ΣΥΡΙΖΑ αποθράσυναν το «μαύρο μπλοκ» των ντόπιων μνημονιακών, του «Μένουμε Ευρώπη», των δοσίλογων. Το δημοψήφισμα ήταν άλλη μια σαφής ομολογία της αποτυχίας και του αδιεξόδου της στρατηγικής του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ η μη πληρωμή των δόσεων του Ιουνίου (1,6 δισ. ευρώ) στο ΔΝΤ ήταν μια πράξη αναγκαστική, καθώς δεν υπήρχαν άλλα

χρήματα.

Ο θρίαμβος του ΟΧΙ (61,3%) κάτω από συνθήκες πρωτοφανών εκβιασμών και κλεισίματος τραπεζών άνοιξε μια νέα σελίδα στη σύγχρονη πολιτική ιστορία της χώρας και του εργατικού κινήματος. Κυρίαρχο ήταν το ΟΧΙ των εργατικών και λαϊκών στρωμάτων, που κινήθηκε σε ασύλληπτα ποσοστά. Οι μνημονιακές δυνάμεις υπέστησαν μια βαρύτερη ήττα, ηττήθηκαν ως σύστημα και μάλιστα σ' αυτό που αποτελεί το βασικό πυλώνα της αστικής ιδεολογίας τις τελευταίες δεκαετίες και ιδιαίτερα της μνημονιακής εποχής, δηλαδή την Ε.Ε./Ευρωζώνη και το Ευρώ. Οι ιμπεριαλιστές της Ε.Ε. με επικεφαλής τους Μέρκελ-Σόιμπλε, που είχαν οργανώσει τη σύγκρουση με στόχο να υποτάξουν τον ελληνικό λαό απέτυχαν παταγωδώς. Το ΟΧΙ σήμαινε, τουλάχιστον εν μέρει, ρήξη με Ευρωζώνη-Ευρώ-ΔΝΤ, Μνημόνια, χρέος. Όπως αποδείχθηκε, ο ΣΥΡΙΖΑ μάλλον ήλπιζε σε νίκη του ΝΑΙ ή έστω οριακή επικράτηση του ΟΧΙ, ώστε να σαλπίσει την υποχώρηση.

Η ενέργεια του Τσίπρα να καλέσει συμβούλιο πολιτικών αρχηγών, υπό την αιγίδα του Παυλόπουλου (αρχηγός του μνημονιακού μπλοκ στο Δημοψήφισμα) και το κοινό ανακοινωθέν που εξέδωσαν, ήταν ένα έγκλημα που «ανέστησε» δυνάμεις που ο ελληνικός λαός καταδίκασε. Η δήλωση Τσίπρα ότι «δεν υπάρχουν νικητές και ηττημένοι», ήταν ασέβεια απέναντι στους αγώνες και την αντίσταση του ελληνικού λαού.

Το 3^ο Μνημόνιο και οι εκλογές του Σεπτεμβρίου 2015

Αφού είχε υπογράψει το κατάπτυστο 3^ο Μνημόνιο-Τέρας, στις 21 Αυγούστου η κυβέρνηση παραιτήθηκε. Ο Τσίπρας κατέφυγε στις εκλογές της 20^{ης} Σεπτεμβρίου για εξαπατήσει τον ελληνικό λαό, να προλάβει την οργή του. Το 3^ο Μνημόνιο, πισώπλατη μαχαίρα στις λαϊκές νίκες της 25^{ης} Γενάρη και του ΟΧΙ της 5^{ης} Ιουλίου, ήταν και είναι το πιο απονομιμοποιημένο. Στη ΔΕΘ τον Σεπτέμβριο, ο Τσίπρας μίλησε για «απεμπλοκή απ' τη λιτότητα», «βελτίωση των όρων της συμφωνίας», «αποκατάσταση της ρευστότητας», «ενίσχυση του κοινωνικού κράτους»!

Το ποσοστό του ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές της 20^{ης} Σεπτεμβρίου 2015 (35,5% και 7,5% παραπάνω από την ΝΔ) ήταν μια επιτυχία σε σχέση με την καταστροφική πολιτική του. Το αποτέλεσμα οφειλόταν στο ότι δεν είχαν αρχίσει ακόμη να φαίνονται οι καταστροφικές συνέπειες του 3^{ου} Μνημονίου, στην απέχθεια των μαζών απέναντι στους παλιούς μνημονιακούς, στην έλλειψη αξιόπιστης εναλλακτικής. Ωστόσο, δεν έφερε την πολυπόθητη «σταθεροποίηση» για τις αστικές δυνάμεις και τους ιμπεριαλιστές.

Μνημονίων

Μέτρα του πρώτου χρόνου της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ

Πέρα από την παραμονή της Ελλάδας στο ζουρλομανδύα της Ε.Ε. και του ευρώ, την αθέτηση κάθε προεκλογικής υπόσχεσης και το καταστροφικό 3^ο Μνημόνιο, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ έδωσε από νωρίς «δείγματα γραφής». Ένα από τα πρώτα μέτρα, το ν/σ για την ΕΡΤ, αποτελούσε τροποποίηση αυτού της ΝΕΡΙΤ, ενώ το μεσημέρι της 23^{ης} Σεπτεμβρίου συνελήφθησαν συνδικαλιστές της ΠΟΣ-ΠΕΡΤ και κατασχέθηκε εξοπλισμός για να σταματήσει η λειτουργία της ΕΡΤopen. Στις 17 Απριλίου 2015, ο ΣΥΡΙΖΑ καταπάτησε το πανεπιστημιακό άσυλο, ενδίδοντας στις πιέσεις των μνημονιακών, εκκελώνοντας την κατελιγμένη από αναρχικούς/αντιεξουσιαστές πρυτανεία του ΕΚΠΑ, δείχνοντας ότι δεν είχε καμία διάθεση να ξηλώσει το μνημονιακό Κράτος Έκτακτης Ανάγκης.

Παράλληλα με την ψήφιση του 3^{ου} Μνημονίου, στις 13 Αυγούστου, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ προχώρησε και στην πρώτη ιδιωτικοποίηση/ξεπούλημα, με παραχώρηση 14 περιφερειακών αεροδρομίων στη γερμανική εταιρία Fraport, με όρους αποφασισμένους το Νοέμβριο του 2014 επί κυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου. Ακολούθησε στις 20 Ιανουαρίου 2016 η ολοκλήρωση του ξεπούλημα του ΟΛΠ.

Στις 16 Οκτωβρίου 2015 ψηφίστηκε «πολυνομοσχέδιο», που περιλάμβανε διευκόλυνση κατασχέσεων εισοδημάτων/περιουσίας, αύξηση ορίων συνταξιοδότησης κ.ά., ενώ στις 15 Δεκεμβρίου ψηφίστηκε μεταξύ άλλων το νέο μισθολόγιο στο Δημόσιο, που «πάγωσε» κλιμάκια, μείωσε μισθούς και τους συνέδεσε με την «αξιολόγηση». Εξάλλου, με υπογραφή του τότε υπουργού κοινωνικών ασφαλίσεων Π. Χαϊκάλη μειώθηκε η κατώτατη σύνταξη κατά 93 ευρώ (393 από 486), κάτι που μοιάζει μάλλον με «πταίσμα» μπροστά στο τρέχον ασφαλιστικό νομοσχέδιο-τερατούργημα.

Η μνημονιακή και φιλοϊμπεριαλιστική κατρακύλα του ΣΥΡΙΖΑ εκφράστηκε και στο επίπεδο των διεθνών σχέσεων, με την Ελλάδα να «αγκαλιάζει» φονιάδες όπως οι κυβερνήσεις του Ισραήλ και ο δικτάτορας Σίσι της Αιγύπτου, συνεχίζοντας την πολιτική των παλιών μνημονιακών. Στις 29 Απρίλη 2015 υπογράφηκε συμφωνία μεταξύ Ελλάδας-Κύπρου-Αιγύπτου, ενώ ο αιματοβαμμένος Σίσι επισκέφθηκε την Ελλάδα στις 8-10 Δεκεμβρίου. Είχε προηγηθεί σύνοδος των υπουργών εξωτερικών των χωρών-μελών του ΝΑΤΟ στην Τουρκία, κατά την οποία ο ΣΥΡΙΖΑ δια του Κοτζιά συμμετείχε με πρωταγωνιστικό ρόλο στη γελοιοποίηση των χωρών και τραγουδιών από αξιωματούχους-δολοφόνους. Άλλο επεισόδιο στο σήριαλ της φιλοϊμπεριαλιστικής πολιτικής της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αποτέλεσε η πρόταση Καμμένου για δημιουργία μιας νέας βάσης του ΝΑΤΟ σε κάποιο νησί στην Κάρπαθο! Εξάλλου ο ΣΥΡΙΖΑ έχει υπογράψει όλες τις συμφωνίες σε επίπεδο ΝΑΤΟ-Ε.Ε. περί «καταπολέμησης της τρομοκρατίας», πρόσχημα με το οποίο έχουν γίνει όλες οι επεμβάσεις των τελευταίων δεκαετιών...

Νταβός – Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ Η ιλουστρασιόν σήψη του καπιταλισμού

Μεταξύ 20 και 23 Ιανουαρίου, στο θέρετρο του Νταβός στην Ελβετία, έγινε το 46^ο Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ, που συγκεντρώνει την παγκόσμια ελίτ των διεθνών μονοπωλίων, στελεχών επιχειρήσεων, πολιτικών, μαζί με τον απαραίτητο θίασο τραγουδιστών, μοντέλων κ.λπ. της βιομηχανίας του θεάματος, για να συζητήσει υποτίθεται φλέγοντα παγκόσμια ζητήματα και να προωθήσει «λύσεις».

Στο φόντο των επιθέσεων στο Παρίσι και της έξαρσης της «αντιτρομοκρατικής» εκστρατείας των ευρωπαϊών ιμπεριαλιστών, το Νταβός είχε μετατραπεί σε στρατόπεδο, με συρματοπλέγματα και σημεία ελέγχου, απαγόρευση της κυκλοφορίας αυτοκινήτων στο κέντρο, ομάδες και περιπολίες χιλιάδων βαριά οπλισμένων αστυνομικών και στρατιωτών, ενισχυόμενων και με ειδικά μηχανοκίνητα μέσα. Οι διαδηλώσεις είχαν απαγορευτεί, ενώ δεν επιτράπηκε η είσοδος στην Ελβετία περίπου 300 αλλοδαπών. Παρόλα αυτά, το «Συντονιστικό κατά του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου» είχε προγραμματίσει κινητοποίηση τη μέρα έναρξης, έξω από το κτήριο της συνόδου.

«Επανάσταση» ανεργίας, φτώχειας, ανισοτήτων

Κεντρικό θέμα είχε φέτος οριστεί η λεγόμενη «τέταρτη βιομηχανική επανάσταση», η πλήρης αυτοματοποίηση της βιομηχανικής παραγωγής και η μαζική εξάπλωση των νέων τεχνολογιών (ρομποτική, τεχνητή νοημοσύνη, νανοτεχνολογία κ.ά.). Η ονομασία είναι σκόπιμα και απόλυτα παραπλανητική. Μια πραγματική τέτοια «επανάσταση» (πιο σωστά: τεχνολογική επανάσταση) θα σήμαινε τη μαζική ενσωμάτωση αυτών των τεχνολογικών δυνατοτήτων στην καπιταλιστική παραγωγή, πράγμα που με τη σειρά του θα προϋπέθετε ένα μεγάλο κύμα παραγωγικών επενδύσεων. Αυτό ακριβώς είναι που δεν κάνουν σήμερα οι καπιταλιστές, τα μεγάλα διεθνή μονοπώλια και ο χρηματοπιστωτικός τομέας (ειδικά με την υποτροπή της κρίσης, που απειλεί να ξεσπάσει δριμύτερη απ' ό,τι το 2007-2008). Αντίθετα, κερδοσκοπούν παρασιτικά, ενώ το καπιταλιστικό σύστημα βουλιάζει στην παρακμή και αποσύνθεση.

Δεν χρειάζεται να είναι κανείς μαρξιστής για να το διαπιστώσει. Την ίδια ώρα που στο λουζ θέρετρο συζητούνταν γοητευτικά θέματα για εκτεταμένους αυτοματισμούς και ψηφιακά διασυνδεδεμένα συστήματα, πάνω από το 1/4 των 7,5 δισ. του παγκόσμιου πληθυσμού στερούνται ακόμα το ηλεκτρικό ρεύμα ή το πόσιμο νερό (για να μη μιλήσουμε για άλλες στοιχειώδεις ανάγκες). Η γνωστή οργάνωση Oxfam, λίγες μέρες πριν από την έναρξη του Φόρουμ, όπως συνηθίζει, δημοσίευσε νέα, συγκλονιστικά στοιχεία για τις φαραωνικές ανισότητες σε παγκόσμια κλίμακα. Σύμφωνα μ' αυτά: μεταξύ 2010 και 2015, η περιουσία των 62 πλουσιότερων στον κόσμο (όπως καταγράφονται στη λίστα δισεκατομμυριούχων του περιοδικού Forbes) έχει αυξηθεί κατά 44%. Αντίθετα, το μερίδιο στον παγκόσμιο πλούτο περίπου 3,5 δισ. ανθρώπων στις φτωχότερες περιοχές του πλανήτη έχει μειωθεί κατά 41%. Έτσι, **62 υπερμεγιστάνες διαθέτουν περιουσία όση ο μισός παγκόσμιος πληθυσμός!**

Στο Φόρουμ παρουσιάστηκε η έρευνα «Το μέλλον των θέσεων εργασίας», η οποία έγινε σε 15 οικονομίες (Αυστραλία, Βραζιλία, Κίνα, Γαλλία, Γερμανία, Ινδία, Ιταλία, Ιαπωνία, Μεξικό, Νότια Αφρική, Τουρκία, Ηνωμένο Βασίλειο, ΗΠΑ, κάποιες χώρες της ΝΑ Ασίας και του Αραβικού Συνδέσμου), όπου απασχολούνται συνολικά 1,9 δισ. εργαζόμενοι ή περίπου 65% του παγκόσμιου εργατικού δυναμικού. Σύμφωνα με την έρευνα, σ' αυτές τις χώρες η λεγόμενη «τέταρτη επανάσταση» θα οδηγήσει ως το 2020 στην απώλεια 7,1 εκ. θέσεων εργασίας. Αυτή η νέα αύξηση της ανεργίας υποτίθεται θα αντιμετωπιστεί με την «επανεκπαίδευση» και «επανακατάρτιση», καθώς και με την... ευαισθησία από την πλευρά των επιχειρήσεων! Σύμφωνα με περσινές ανακοινώσεις ερευνητών του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης, περίπου το 50% των εργατών

στις ΗΠΑ και το 1/3 των εργατών στη Βρετανία θα αντικατασταθούν τα επόμενα χρόνια από αυτοματοποιημένα συστήματα.

Φυσικά, δεν είναι υπεύθυνη η «κακιά τεχνολογία», αλλά η κακοποίηση και στρέβλωση των απελευθερωτικών δυνατοτήτων στα χέρια

ενός σάπιου οικονομικού και κοινωνικού συστήματος, που βρίσκεται σε μια κρίση-τούνελ χωρίς διαφανόμενο τέλος - του καπιταλισμού! Η ανικανότητα του καπιταλιστικού συστήματος να συνδυάσει τις τεχνολογικές προόδους και με τις στοιχειωδέστερες ακόμα κοινωνικές ανάγκες, πριν απ' όλα να εξασφαλίσει στους σκλάβους του το δικαίωμα στη δουλειά, δηλαδή στη ζωή, είναι μια χτυπητή εκδήλωση της παρακμής του. Ακόμα χειρότερα, μετασηματίζει αυτές τις τεράστιες δυνατότητες σε επικίνδυνες, ανεξέλεγκτες δυνάμεις καταστροφής. Είναι χαρακτηριστικό ότι στο Φόρουμ μια ομάδα ειδικών στον τομέα της ρομποτικής και των όπλων μίλησε για τους κινδύνους από την επερχόμενη ανάπτυξη αυτοκατευθυνόμενων ρομπότ δολοφόνων, που μπορούν να προγραμματίσουν ως στόχο ανθρώπους.

Ο «ηλίθιος»

Στο Νταβός προσήλθε και ο Τσίπρας, ελπίζοντας ότι η υπακοή του στις δημοσιονομικές και μνημονιακές απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών θα ανταμειβόταν με κάποιο φιλικό νεύμα, για ολοκλήρωση της «αξιολόγησης» το συντομότερο. Φυσικά, οι Ντράγκι, Ντάισελμπλουμ, Λαγκάρντ κ.λπ., πέρα από ορισμένες διπλωματικές αβρότητες για τον «μεταρρυθμιστικό», νεομνημονιακό ζήλο (που είναι ομολογουμένως φλογερός!) της κυβέρνησης Τσίπρα, ξεκαθάρισαν για ακόμα μια φορά ότι απαιτείται πλήρης και μέχρι τέλους συμμόρφωση, εφαρμογή του 3^{ου} Μνημονίου.

Το αποκορύφωμα του ξευτελισμού του Τσίπρα ήταν όταν ο Σόιμπλε του πέταξε κατάμουτρα το: «**Είναι η εφαρμογή, ηλίθιε!**» - εννοώντας πως δεν έχει καμία σημασία αν το 3^ο Μνημόνιο το ψήφισαν και οι άλλοι μνημονιακοί, πως αυτός, ο Τσίπρας, είναι που πρέπει να το εφαρμόσει μέχρι τέλους κι ας είναι ο πολιτικός τάφος του. Ο Τσίπρας δεν αντέδρασε στην πρωτοφανή προσβολή, ενώ η «Αυγή» προσπάθησε να σφουγγαρίσει τη ροχάλα, γράφοντας: «Μπορεί να προκλήθηκαν αρνητικές εντυπώσεις από την ατυχή αναφορά του Γερμανού υπουργού Οικονομικών... στην πραγματικότητα όμως το Βερολίνο φέρεται ικανοποιημένο από την ως τώρα πορεία της διαπραγματεύσεως!» Η δεξιά γερμανική εφημερίδα Die Welt (Κόσμος), έγραψε: «Γελοίος είχε εμφανιστεί... ενώπιον της οικονομικής ελίτ... ο Τσίπρας». Και τι να πει, άραγε, ο Τσίπρας και τα φερέφωνα του; Ξέρει ότι οι μέρες του τελειώνουν, οπότε και οι ευκαιριακοί ιμπεριαλιστές «φίλοι» θα τον βλέπουν μόνο ως «ηλίθιο» και καθόλου ως χρήσιμο, θα τον πετάξουν σαν στυμμένη λεμονόκουπα, για να δώσουν την σκυτάλη (αν τα καταφέρουν) στους «δικούς τους» τύπου Μητσοτάκη και «Μένουμε Ευρώπη». Του αξίζουν και χειρότερα, ως Εφιάλτης που πρόδωσε αναισχυντα τον ελληνικό λαό!

ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Εθνικός διάλογος για βαρήκοους

Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ σε μια προσπάθεια αποπροσανατολισμού των φοιτητών και της εκπαιδευτικής κοινότητας από το φλέγον ζήτημα του ασφαλιστικού και της κοινωνικής ασφάλισης, έχει ξεκινήσει από τα τέλη Δεκεμβρίου τον λεγόμενο εθνικό διάλογο για την εκπαίδευση. Ο διάλογος διεξάγεται υπό τον υπουργό Παιδείας Ν. Φίλη και 36μελή επιτροπή, πάνω σε 12 γενικές αρχές που σχετίζονται με την εκπαίδευση, όπως η αξιολόγηση, η χρηματοδότηση, οι μεταγραφές κ.α. Αξίζει να σημειωθεί πως μέλη της επιτροπής είχαν πρωτοστατήσει τα προηγούμενα χρόνια στην εφαρμογή μνημονιακών πολιτικών και στο ξεπούλημα των πανεπιστημίων σε ιδιώτες, όπως ο πρόεδρος του ΤΕΙ Αθηνών, Μιχάλης Μπρατάκος, ή ο πρόεδρος της επιτροπής Α. Λιάκος, υποστηρικτής της αναθεώρησης του άρθρου 16 το 2006-07.

Η κυβέρνηση με πρόσχημα τον εθνικό διάλογο θέλει να δημιουργήσει ένα ψεύτικο κλίμα αποδοχής και νομιμοποίησης του νομοσχεδίου για την εκπαίδευση που αναμένεται προς ψήφιση το επόμενο διάστημα. Κάτι που όπως φάνηκε δεν καταφέρνει και με μεγάλη επιτυχία, καθώς η έναρξη του διαλόγου έχει ήδη ματαιωθεί δύο φορές λόγω παρέμβασης εκπαιδευτικών, αναπληρωτών καθηγητών και φοιτητών. Ο υπουργός Παιδείας έκανε λόγο για ολιγομελείς ομάδες που εξυπηρετούν αντιδραστικές δυνάμεις και οι οποίες δρουν χωρίς καμία νομιμοποίηση, λες και είναι οι

“ολιγομελείς” ομάδες που υπογράφουν τα μνημόνια και εξαθλιώνουν την κοινωνία.

Η συζήτηση γύρω από το νομοσχέδιο, παρά τις όποιες μέχρι τώρα εξαγγελθείσες θετικές διατάξεις, που αφορούν την κατάργηση των ορίων φοίτησης, των διαγραφών και την επαναφορά των διαγραφέντων φοιτητών, περιστρέφεται γύρω από το πρόβλημα της υποχρηματοδότησης και τη λύση του, κάνοντας λόγο για «εξεύρεση πόρων» από τα ίδια τα ιδρύματα. Οι τρόποι εξεύρεσης αυτών των πόρων είναι ήδη γνωστοί, καθώς ήδη η διακυβέρνηση Σαμαρά έχει ανοίξει την πόρτα για την είσοδο των ιδιωτών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ιδιώτες που θα μπορούν, ανάλογα με τις ορέξεις και τα συμφέροντά τους, να παρεμβαίνουν και να καθορίζουν από το πρόγραμμα σπουδών ενός τμήματος και την αξιοποίηση των ερευνών των πανεπιστημίων για ίδιο όφελος, μέχρι και το αν θα παραμείνει ανοιχτή και σε λειτουργία μία ολόκληρη σχολή. Μια πρακτική που οδηγεί, μετά από τη χρόνια υποβάθμιση των ιδρυμάτων και της εκπαίδευσης συνολικά, καθώς ασελγούσαν πάνω της οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές και τα μνημόνια, στην ιδιωτικοποίηση των ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Πέραν όμως αυτού, ένας πιο άμεσος τρόπος ώστε να βρεθούν τα απαραίτητα χρήματα και να κλείσουν οι τρύπες στους προϋπολογισμούς των ιδρυμάτων, είναι η επιβολή διδασκτρών. Άλλωστε, μόνο τυχαίο δεν μπορεί να χαρακτηριστεί το άρθρο του βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Αλέξανδρου Τριανταφυλλίδη, που δημοσιεύτηκε

στη κυβερνητική εφημερίδα ΑΥΓΗ και πρότεινε διδάκτρα, ακόμα και στα δημόσια σχολεία! Ένα άρθρο που έρχεται λίγο καιρό μετά τις δηλώσεις του Δήμαρχου Θεσ/νίκης Γ. Μπουτάρη και του αντιπρύτανη (εκτελεί χρέη πρύτανη) του ΑΠΘ Θ. Λαόπουλος, που έκαναν λόγο για διδάκτρα, ώστε να λυθούν τα οικονομικά προβλήματα των πανεπιστημίων. Τα διδάκτρα άλλωστε έχουν ήδη κάνει την εμφάνισή τους σε μεταπτυχιακά προγράμματα και όλο περισσότεροι πρόεδροι τμημάτων καλοβλέπουν αυτή την προοπτική. Η επιβολή διδασκτρών στα μεταπτυχιακά είναι ο προθάλαμος για να προχωρήσουν τα διδάκτρα και στα προπτυχιακά προγράμματα. Η κατάληξη αυτή φαντάζει η πιο πιθανή, καθώς πολλά ιδρύματα έχουν δηλώσει πως αδυνατούν να “βγάλουν” τη χρονιά, ειδικά με τον νέο μειωμένο προϋπολογισμό του 2016.

Είναι ξεκάθαρο, λοιπόν, πως όσους εθνικούς διαλόγους και αν ανοίξει η κυβέρνηση για την παιδεία, από τη στιγμή που επέλεξε τον δρόμο της μνημονιακής πολιτικής, δεν πρόκειται να λύσει κανένα από τα προβλήματα της. Προβλήματα που πηγάζουν από την ανεπαρκή χρηματοδότηση και οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια στη διάλυση των ερειπίων, που ονομάζεται τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η νεοφιλελεύθερη – μνημονιακή προσέγγιση της παι-

δείας, δημιουργεί ένα νέο πεδίο εντελώς διαφορετικό από αυτό που γνωρίζουμε μέχρι σήμερα και το οποίο διαμορφώθηκε μέσα από σκληρούς αγώνες της νεολαίας. Ένα πεδίο όπου η γνώση και η μόρφωση θα είναι για λίγους και εκλεκτούς και θα πωλούνται ανάλογα με το πόσο θα μπορεί ο καθένας να αγοράζει.

Απέναντι σε αυτό το μέλλον που θέλουν να μας ετοιμάσουν υπάρχει μόνο ένας δρόμος. Ο δρόμος του αγώνα και της ανατροπής. Το φοιτητικό κίνημα πρέπει επιτέλους να ξεπεράσει τις αδυναμίες και τα προβλήματα στο εσωτερικό του και να δώσει μια δυναμική απάντηση. Να δημιουργήσουμε επιτροπές αγώνα σε κάθε σχολή ενάντια στα διδάκτρα, το νέο ασφαλιστικό, τα μνημόνια και να πραγματοποιήσουμε Γενικές Συνελεύσεις ώστε να ενημερωθεί μέχρι και ο τελευταίος φοιτητής. Να προχωρήσουμε σε καταλήψεις, μαζικές διαδηλώσεις, συμμετοχή στις απεργίες και μπλοκάρισμα κάθε προσπάθειας εθνικού διαλόγου.

Πλέον κάθε μέτρο που ψηφίζεται, μας στερεί το δικαίωμα στη μόρφωση, στην εργασία, στην ασφάλιση. Δεν θα του αφήσουμε να καταστρέψουν το μέλλον μας.

■ Γιώργος Τσ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Να μην περάσει το νέο αντι-ασφαλιστικό τερατούργημα!

Μετά την ψήφιση του «νέου» μισθολογίου-εξαθλίωσης των δημοσίων υπαλλήλων, η κυβέρνηση έφερε το νομοσχέδιο Κατρούγκαλου για το ασφαλιστικό, που κατεδαφίζει ολοκληρωτικά κάθε έννοια Κοινωνικής Ασφάλισης. Οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, τα λαϊκά στρώματα, η νεολαία, η συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας, απειλούμαστε άμεσα με νέο κύμα φτωχοποίησης και εξαθλίωσης. Τα μέτρα που περιλαμβάνει είναι η αφετηρία της διαπραγμάτευσης με την Τρόικα, οπότε καταλαβαίνουμε ότι το τελικό νομοσχέδιο θα είναι πολύ χειρότερο. Οι συντάξεις, η πρόνοια και η περίθαλψη, συλλογικά δικαιώματα και εργατικές κατακτήσεις ολόκληρων αιώνων, καταργούνται. Ενόψει του αντι-ασφαλιστικού εκτρώματος αλλά και της 24ωρης απεργίας της ΑΔΕΔΥ-ΓΣΕΕ, η ΟΛΜΕ (Ομοσπονδία καθηγητών) όρισε Γενικές Συνελεύσεις σε όλες τις ΕΛΜΕ (πρωτοβάθμια σωματεία των καθηγητών) της χώρας με εισήγηση προς ψήφιση σε αυτές και συνέλευση των προέδρων των ΕΛΜΕ στις 30 Γενάρη.

Το ίδιο (χωρίς εισήγηση) έκανε και η ΔΟΕ (Ομοσπονδία δασκάλων). Όλες οι συνελεύσεις ήταν άμαζες, γεγονός που δείχνει ότι υπάρχει ένα αρχικό μούδιασμα ακόμα στους εκπαιδευτικούς, κυρίως λόγω της συγκάλυψης του μεγέθους της επίθεσης στο ασφαλιστικό — συγκάλυψη που επιχειρείται από τα ΜΜΕ, την κυβέρνηση, την παράταξη του κυβερνητικού συνδικαλισμού (ΣΥΝΕΚ-ΣΥΡΙΖΑ) αλλά και από παρατάξεις της αριστεράς (ΠΑΜΕ-ΚΚΕ και Παρεμβάσεις-ΑΝΤΑΡΣΥΑ). Όσον αφορά τις τελευταίες δεν αντιλαμβάνο-

νται τη σφοδρότητα της επίθεσης και τη σημασία για το σύνολο της εργατικής τάξης που έχει η κατάργηση του κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης. Θεωρούν ότι είναι μια ακόμα αντεργατική μεταρρύθμιση, που έχει ως στόχο να ανοίξει για το κεφάλαιο μία ακόμη αγορά, και δεν αντιλαμβάνονται ότι κυρίως χτυπιέται η ενότητα και η αλληλεγγύη των εργαζομένων και άρα η ικανότητά τους να υπερασπίσουν τον εαυτό τους ως κοινωνική τάξη απέναντι στο κεφάλαιο και τις επιθέσεις του.

Η εισήγηση-πρόταση της ΟΛΜΕ είναι πίσω από τις ανάγκες του κινήματος Η πρόταση της ΟΛΜΕ (που ψηφίστηκε από τις ΣΥΝΕΚ και τη ΔΑΚΕ) δεν περιλαμβάνει την κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει το δημόσιο σχολείο μετά και την εφαρμογή του 3ου Μνημονίου (υποχρηματοδότηση, κενά, αξιολόγηση, επιδείνωση εργασιακών σχέσεων, μειώσεις μισθών εκπαιδευτικών κ.α.). Ακόμα, λείπει οποιαδήποτε κριτική στον εθνικό διάλογο για την παιδεία, έναν προσχηματικό διάλογο, που ως μοναδικό του στόχο έχει να καταστήσει συνυπεύθυνους τους εκπαιδευτικούς στην υλοποίηση προαποφασισμένων μέτρων διάλυσης της δημόσιας εκπαίδευσης από την κυβέρνηση και την Τρόικα (έχουν υπογραφεί όλα στο 3ο Μνημόνιο). Κυρίως όμως, στο κομμάτι που αφορά το ασφαλιστικό, η πρόταση: α) δεν αναγνωρίζει και δεν κατονομάζει τις τεράστιες ευθύνες όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων για την καταλήστευση των ασφαλιστικών ταμείων και την ολέθρια κατάσταση στην οποία έχουν οδηγήσει το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, β) «παραιλείται» να αναφερ-

θεί στους μεγάλους αγώνες ενάντια στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο-τερατούργημα των αγροτών και άλλων επαγγελματικών ομάδων (δικηγόρων, μηχανικών, γιατρών κ.α.) και να καταθέσει ένα σχέδιο ενοποίησης των αγώνων των εκπαιδευτικών και με αυτά τα κομμάτια της κοινωνίας, γ) στο πρόγραμμα δράσης προτείνει την ήδη αποφασισμένη από την ΑΔΕΔΥ 24ωρη απεργία στις 4 Φλεβάρη και δεν καταθέτει καμία συγκεκριμένη πρόταση αγώνα για συνέχιση και κλιμάκωση των κινητοποιήσεων, ενώ δεν ορίζει καν νέες γενικές συνελεύσεις μετά την απεργία και περιορίζεται σε τοπικές παραστάσεις διαμαρτυρίας στις... κατά τόπους Διευθύνσεις Εκπαίδευσης! Ούτε φυσικά καταθέτει κανένα σχέδιο για να οικοδομηθεί το αναγκαίο πανεκπαιδευτικό και πανεργατικό μέτωπο προκειμένου να ανατραπεί το αντιασφαλιστικό τερατούργημα.

Η πρότασή μας

Αρχικά πρέπει να δώσουμε τη μάχη να πετύχει η γενική απεργία της 4ης Φλεβάρη. Αυτό σημαίνει να δημιουργηθούν Απεργιακές Επιτροπές που να γυρίσουν τα σχολεία και να εξηγήσουν στους συναδέλφους τα μέτρα που περιλαμβάνει το νομοσχέδιο Κατρούγκαλου και τις επιπτώσεις, να κρεμαστούν πανό σε όλα τα σχολεία που να καλούν σε συμμετοχή στην απεργία τους συναδέλφους, τους γονείς και τους μαθητές και να γίνουν επιτροπές περιφρούρησης της απεργίας σε κάθε σχολείο. Την εβδομάδα μετά την απεργία να οριστούν νέες γενικές συνελεύσεις για να αποφασίσουν την κλιμάκωση του αγώνα. Είναι ανάγκη άμεσα να προετοιμάσουμε

έναν δυναμικό Αγώνα Διάρκειας, με απεργίες, με μαζικές και μαχητικές διαδηλώσεις, καταλήψεις σχολείων, δρόμων και δημόσιων κτηρίων. Να δημιουργήσουμε παντού Επιτροπές Αγώνα και Απεργιακές Επιτροπές, για να ξεπεράσουμε τις προδοσίες του κυβερνητικού συνδικαλισμού, να πάρουμε τον αγώνα στα χέρια μας, να χτίσουμε συμμαχίες με όλα τα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας. Να προετοιμάσουμε Γενική Πολιτική Απεργία Διάρκειας για να μην περάσει αυτό το αντιασφαλιστικό έγκλημα και για να κάνουμε ένα αποφασιστικό βήμα στο ξήλωμα του καταστροφικού 3ου Μνημονίου και όλων των προηγούμενων, για να απαλλαγούμε από αυτήν την κυβέρνηση αλλά και από όποια άλλη επιχειρήσει να ξαναεφαρμόσει μνημόνια.

Με παραμονή στο ευρώ, δίχως διαγραφή του χρέους, αγώνες και αντικαπιταλιστικά μέτρα, δεν θα έχουμε δημόσια σχολεία και νοσοκομεία, δεν θα έχουμε κοινωνικό σύστημα ασφάλισης και αξιοπρεπείς μισθούς. Τα μνημόνια εξακολουθούν να υπάρχουν, άρα είμαστε υποχρεωμένοι να ξαναπιάσουμε το νήμα των αγώνων της περιόδου 2010-12 για να επιβάλουμε τις δικές μας λύσεις.

ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΑΛΟΓΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ!

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 4 ΦΛΕΒΑΡΗ

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΣΚΟΥΡΙΕΣ: Η Οδύσσεια συνεχίζεται

«**Τ**α κλειδιά είναι στην τσέπη μας και εκεί θα μείνουν», δήλωσε ο Πωλ Ράιτ, διευθύνων σύμβουλος της канаδικής ΕΛ Ντοράντο. Παρά την απόφαση του ΣτΕ να ακυρώσει την ανάκληση των αδειών λειτουργίας του εργοταξίου στις Σκουριές της Χαλκιδικής (ανάκληση που είχε αποφασιστεί από τον πρώην υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας Πάνο Σκουρλέτη), «δικαιώνοντας» έτσι την Ελληνικός Χρυσός Α.Ε., η εταιρεία συνεχίζει να απειλεί.

Ο Πωλ Ράιτ δηλώνει πως αν δεν εκδοθεί ως το τέλος Μαρτίου η άδεια εγκατάστασης που απαιτεί, θα συνεχίσει την αναστολή των εργασιών σε Σκουριές και Ολυμπιάδα. Παράλληλα ανακοίνωσε ότι σε καθεστώς συντήρησης τίθενται και τα έργα Περάματος και Σαπών στη Θράκη. Πάντως απέκλεισε το ενδεχόμενο αποχώρησης από την Ελλάδα, αν και στο παρελθόν είχε υπάρξει και τέτοια ανακοίνωση εκ μέρους της εταιρείας.

Θυμίζουμε ότι η υπόθεση των Σκουριών αποτελεί ένα τεράστιο πολιτικό, οικονομικό, νομικό μα πάνω από όλα περιβαλλοντολογικό σκάνδαλο, αφού οι καταστροφικές του συνέπειες είναι ήδη ορατές στη γύρω περιοχή κι όχι μόνο (αποψίλωση αρχέγονου δάσους, υψηλές ποσότητες αρσενικού στο νερό, κ.λπ.). Κι όλα αυτά πριν αρχίσουν οι εξορύξεις που θα σπείρουν κυριολεκτικά τον καρκίνο και το θάνατο όχι μόνο στη περιοχή αλλά σε όλη τη Β. Ελλάδα, με μεταφορά καρκινογόνου σκόνης (θα εκλύονται 3.116 τόνοι την ώρα!).

Πάντως ο κ. Ράιτ δεν έχασε τον χρόνο του και μετά την επίσκεψή του στον Π. Σκουρλέτη, φρόντισε να συναντηθεί και με όλο τον συρφετό του «Μένουμε Ευρώπη» (ΣΕΒ, Μητσοτάκη, Γεννηματά, Θεοδώρακη, Λεβέντη). Με βάση τις δηλώσεις του ίδιου, το «ζήτημα είναι πολιτικό», και σ' αυτό έχει απόλυτο δικίο. Η εταιρεία, με αποικιοκρατική λογική, ζητά τις απαιτούμενες άδειες με πολιτική απόφαση και διαδικασίες εξπρές. Έτσι θα μπορέσει να ανοίξει ο δρόμος και για άλλους «επενδυτές», ώστε να έρθουν και να κάνουν ό,τι θέλουν, αδιαφορώντας για το κόστος που θα πληρώσει η εκάστοτε τοπική κοινωνία και το περιβάλλον.

Το ζήτημα είναι πράγματι καθαρά «πολιτικό». Οι κεντρικές πολιτικές διεργασίες τείνουν προς μια οικονομική κυβέρνηση ή στην επάνοδο των παλιών μνημονιακών, ώστε να σχηματιστεί μια κυβέρνηση «βιώσιμη» και «πλήρως» υποταγμένη στις προσταγές και τις ορέξεις των ιμπεριαλιστών (βλ. ΔΝΤ, ΕΕ, πολυεθνικών), που θα δέχεται και θα εκπληρώνει ότι της ζητούν οι τελευταίοι. Στο πλευρό τους, για να μην ξεχνάμε, τάσσεται και η διεφθαρμένη και πούλημένη ηγεσία της ΓΣΕΕ, που έχει πάρει απόφαση υπέρ της λειτουργίας των μεταλλείων

με το πρόσχημα της διατήρησης των θέσεων εργασίας, και που στο δημοψήφισμα του Ιούνη είχε ταχθεί υπέρ του «ΝΑΙ» και τους αγριάνθρωπους του «Μένουμε Ευρώπη».

Το ερώτημα είναι απλό. Θα τους αφήσουμε;

Η τελευταία κινητοποίηση των κατοίκων γίνεται την ώρα που γράφεται αυτό το άρθρο. Στο κείμενό τους αναφέρουν: «*μάρτυρες ενός θεάτρου του παραλόγου, βλέποντας τον τόπο μας να καταστρέφεται, απαιτούμε από την Κυβέρνηση να διασφαλίσει ότι αυτή η εξόρυξη θα σταματήσει, απαιτούμε από το ΣτΕ να προστατέψει τη δημόσια υγεία, το περιβάλλον και την κοινωνική ευημερία, και λέμε στην εταιρεία ότι δεν έπρεπε να είχε έρθει εδώ ποτέ. Συνεχίζουμε τον αγώνα για να σωθεί ο τόπος μας και δεν θα σταματήσουμε μέχρι να πετύχουμε αυτόν τον στόχο.*»

Είναι γεγονός ότι μετά από τις εκλογές του Ιανουαρίου 2015 και τις υποσχέσεις του ΣΥΡΙΖΑ ως αντιπολίτευση ότι όταν βγουν κυβέρνηση θα κλείσουν το μεταλλείο, σταμάτησαν και οι κινητοποιήσεις, θεωρώντας πολλοί ότι η ελπίδα θα πραγματοποιηθεί. Ο χρόνος έδειξε ότι οι λίγοι που επέμεναν στο δρόμο των κινητοποιήσεων είχαν δικίο. Οι μάσκες πέσανε, η ελπίδα μεταλλάχθηκε σε 3ο Μνημόνιο και «επενδύσεις με κάθε κόστος».

Ήρθε λοιπόν ο καιρός να αντιληφθούμε ότι **τα κλειδιά είναι στις δικές μας τσέπες, αρκεί να τα βγάλουμε και να τα χρησιμοποιήσουμε.**

— **Να σταματήσει τώρα η εξόρυξη χρυσού στις Σκουριές. Να φύγει η Eldorado Gold. Να αποχαρακτηριστεί η περιοχή από μεταλλευτική.**
— **Άμεση απαλλαγή των διωκόμενων αγωνιστών. Να διαλύσουμε το Κράτος Έκτακτης Ανάγκης. Ενωτική, μαζική, μαχητική υπεράσπιση των δημοκρατικών ελευθεριών.**

■ Γ. Βουλγαρέλλη

ΤΡΙΚΑΛΑ Διώξεις εργολάβου σε αγωνιστές

Στις 11 Ιανουαρίου (μετά από αναβολή 1 μήνα) δικάζονταν στα Τρίκαλα συνδικαλιστές, αγωνιστές, αλληλέγγυοι στον αγώνα των καθαριστριών του Νοσοκομείου Τρικάλων και δημοσιογράφοι που ανέδειξαν το θέμα. Η δίκη γίνεται μετά από μήνυση του εργολάβου καθαριότητας κατά 9 συνολικά ατόμων για «συκοφαντική δυσφήμιση και εξύβριση». Το δικαστήριο αναβλήθηκε εκ νέου για τις 16 Φεβρουαρίου.

Το καλοκαίρι του 2014, οι απλήρωτες για μήνες καθαρίστριες προχώρησαν σε επίσκεψη εργασίας, κλήθηκε η Επιθεώρηση Εργασίας και υπήρξε συμπαραστάση από αγωνιστές, συνδικαλιστές, συλλογικότητες, σωματεία, συνδικαλιστικές παρατάξεις και οργανώσεις, ενώ το θέμα πήρε δημοσιότητα στα τοπικά ΜΜΕ (και όχι μόνο). Η τοπική κοινωνία διαπίστωσε τις καταστροφικές συνέπειες της ιδιωτικοποίησης και πόσο μεγάλο ψέμα είναι η «οικονομική εξυγίανση» που δήθεν αυτή επιφέρει, καθώς η εργολαβία κοστίζει πιο ακριβά και προσφέρει χαμηλότερου επιπέδου υπηρεσίες. Όσο για τις εργασιακές σχέσεις και τα δικαιώματα των εργαζομένων... απλά «μεσαίωνα»!

Η μήνυση του εργολάβου αποτελεί ξεκάθαρο εκβιασμό, με στόχο τη φίμωση της ελευθεροτυπίας, την ποινικοποίηση των αγώνων, της αλληλεγγύης. Συμπαραστεκόμαστε ενεργά στους αγωνιστές και τις αγωνίστριες, τους συνδικαλιστές και τις παρατάξεις, τους δημοσιογράφους που διώκονται, είτε ως πρόσωπα είτε ως εκπρόσωποι παρατάξεων. Χτυπήματα όπως αυτά του εργολάβου δεν μας φοβίζουν, ούτε μας τρομοκρατούν. Απαιτούμε την άμεση παύση κάθε δίωξης και την απαλλαγή των δικάζομένων από τις κατηγορίες.

Έχει συγκροτηθεί Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στους 9 διωκόμενους. Οι αγώνες των εργαζομένων απέναντι στη σύγχρονη βαρβαρότητα θα συνεχιστούν και θα νικήσουν! Το δικίο έχουν όσες και όσοι αγωνίζονται! Κανένας εργαζόμενος μόνος του! Αποφασιστικός αγώνας σε κάθε τόπο δουλειάς!

■ Νίκος Κτενάς

Τρία χρόνια αυτοδιαχείρισης της ΒΙΟ.ΜΕ.

Ο αγώνας συνεχίζεται

καθώς και την παραγωγή δομικών υλικών, που ήταν τα αρχικά προϊόντα του εργοστασίου πριν το κλείσιμο-εγκατάλειψή του. Όλα αυτά επετεύχθησαν με τη δημιουργία ενός πανελλαδικού δικτύου αλληλεγγύης προς τον αγώνα τους. Η ΒΙΟ.ΜΕ. αποτελεί ένα ζωντανό παράδειγμα αγώνα εργαζομένων για να κρατήσουν ζωντανό το εργοστάσιο, να βάλουν φραγμό στην εργοδοτική λεηλασία και την καταστροφή – ελέω κρίσης και Μνημονίων – του παραγωγικού ιστού της χώρας, αλλά και να κρατηθούν οι ίδιοι και οι οικογένειές τους στη ζωή με αξιοπρέπεια. Τέλος, κάτι πολύ σημαντικό, όλες οι αποφάσεις για τη λειτουργία του εργοστασίου λαμβάνονται από τη Γενική Συνέλευση των εργαζομένων.

Η πρώτη εργοδοσία – η γνωστή οικογένεια Φιλίππου, που έχει ήδη καταδικαστεί πρωτόδικα με δύο δικαστικές αποφάσεις, σε 23 και 123 μήνες φυλάκιση αντίστοιχα, λόγω χρεών προς τους εργαζόμενους – κλιμακώνει την επίθεσή της, προσπαθώντας μέσω των πλειστηριασμών των οικοπέδων να εκκενώσει το εργοστάσιο. Η απάντηση από το κίνημα ήταν άμεση, όταν με μαζική συμμετοχή στα δικαστήρια της Θεσσαλονίκης σταμάτησε η διαδικασία των τριών πρώτων πλειστηριασμών. Η δυναμική

αυτή απάντηση ανάγκασε την κυβέρνηση να καταθέσει σχετική ρύθμιση για εξαμηνιαία αναστολή των πλειστηριασμών. Ωστόσο, η ρύθμιση αυτή προφανώς δεν λύνει το πρόβλημα αλλά απλώς το μεταθέτει χρονικά. Σύμμαχοι της εργοδοσίας είναι και μια μερίδα φιλοεργοδοτικών εργαζομένων της μητρικής εταιρείας Φίλκεραμ Τζόνσον. Μάλιστα πρόσφατα προχώρησαν και σε προσωρινή διακοπή υδροδότησης του εργοστασίου.

Παράλληλα, οι εργαζόμενοι της ΒΙΟ.ΜΕ. αναδεικνύουν και την κοινωνική πτυχή της εργατικής αλληλεγγύης. Από τις 20 Ιανουαρίου του 2016 ξεκίνησαν τη λειτουργία «Εργατικού Ιατρείου» μέσα στο χώρο του αυτοδιαχειριζόμενου εργοστασίου. Το ιατρείο δημιουργήθηκε με συνεργασία των εργαζομένων και του Κοινωνικού Ιατρείου Αλληλεγγύης Θεσσαλονίκης και παρέχει δωρεάν πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας στους εργαζόμενους, στους άνεργους και στους ανασφάλιστους κατοίκους της περιοχής. Είναι αυτοδιαχειριζόμενο και λειτουργεί με γενική συνέλευση στην οποία παίρνονται όλες οι αποφάσεις.

Οι εργαζόμενοι του εργοστασίου της ΒΙΟ.ΜΕ. (το οποίο έκλεισε και εγκατέλειψε η εργοδοσία), απλήρωτοι από το 2011 και σε επίσκεψη εργασίας, δίνουν τον δικό τους πολύχρονο αγώνα. Στις 12 Φλεβάρη κλείνουν τρία χρόνια από τότε που ξεκίνησαν να δουλεύουν οι ίδιοι το εργοστάσιο, κάτω από καθεστώς αυτοδιαχείρισης. Με αυτήν την αφορμή θα πραγματοποιηθούν εκδηλώσεις, με κυριότερες την Πανελλαδική Συνέλευση του δικτύου αλληλέγγυων-υποστηρικτών, το Σάββατο 13 Φλεβάρη, στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, και μια μεγάλη γιορτή και συναυλία στις 14 Φλεβάρη στο εργοστάσιο της ΒΙΟ.ΜΕ.

Προς το παρόν οι εργαζόμενοι παράγουν απορρυπαντικά οικιακής χρήσης αλλά σχεδιάζουν για το επόμενο διάστημα την παραγωγή επαγγελματικών καθαριστικών

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα παγκόσμια κρίση;

■ Ηρακλής Χριστοφορίδης

Η απότομη πτώση των χρηματιστηρίων

Εν μέρει ήταν αναμενόμενη, εν μέρει ξάφνιασε η αιφνίδια και ραγδαία πτώση των χρηματιστηρίων, σε παγκόσμιο επίπεδο, από τις αρχές του 2016. Οι τιμές των μετοχών είχαν ξεκινήσει να πέφτουν από τον Μάιο-Ιούνιο του 2015, έφτασαν Αύγουστο-Σεπτέμβριο στο καθοδικό τους σημείο, Οκτώβριο-Νοέμβριο έδειχναν ότι αναρρώνουν πολύ γρήγορα, αλλά από τα τέλη Νοέμβρη ξανάρχισε η πτώση και από τις αρχές του 2016 έχουμε μια απότομη καθίζηση. Τις πρώτες είκοσι ημέρες του Γενάρη, ο δείκτης MSCI All Country World Index (ο παγκόσμιος δείκτης μετοχών) σημειώνει απώλειες 11%, ενώ σε σχέση με το ανώτατο σημείο που έφτασε τον Μάιο του 2015 η πτώση αγγίζει το 20%.

Τα χρηματιστήρια που έχουν πληγεί περισσότερο τον Γενάρη είναι αυτά της Αργεντινής (-19,5%), Κίνας (-18,7%), Βραζιλίας (-16,2%), Ιταλίας (-16,1%), Χονγκ Κονγκ (-13,8%), αλλά δεν εξαιρούνται πλέον ούτε τα χρηματιστήρια των ιμπεριαλιστικών χωρών: της Ιαπωνίας (-13,7%), της Γερμανίας (-12,6%), της Γαλλίας (-11%), των ΗΠΑ (-9,5%). Με άλλα λόγια η κρίση -και πρόκειται για πραγματική κρίση και όχι συγκυριακή- των χρηματιστηρίων είναι πλέον παγκόσμια και δεν εντοπίζεται μόνο στην Κίνα και σε κάποιες άλλες νεοαναδυόμενες χώρες. Τα κεφάλαια που χάθηκαν από την πτώση της τιμής των μετοχών, δηλαδή από την πτώση της κεφαλαιοποίησης των χρηματιστηρίων, εκτιμώνται σε 7-8 τρις δολάρια τον Γενάρη, ενώ σε σχέση με τον Μάιο του 2016 θα πρέπει να έχουν ξεπεράσει τα 15 τρις δολάρια, όσο περίπου το ΑΕΠ των ΗΠΑ ή της ΕΕ.

Κρίση των χρηματιστηρίων: από τις νεοαναδυόμενες στις ιμπεριαλιστικές

Όσο η πτώση των χρηματιστηρίων αφορούσε κυρίως την Κίνα (τη δεύτερη μεγαλύτερη οικονομία του πλανήτη) και ορισμένες νεοαναδυόμενες οικονομίες, η αιτιολόγησή της εντοπιζόταν στην επιβράδυνση της ανάπτυξης στην Κίνα, στην πτώση της τιμής των πρώτων υλών και στην απόσυρση δολαρίων από τις νεοαναδυόμενες προς τις ΗΠΑ, λόγω της αύξησης των επιτοκίων που είχε αποφασίσει η Fed (ομοσπονδιακή τράπεζα των ΗΠΑ).

Με άλλα λόγια, είχε έρθει, υποτίθεται, η σειρά των νεοαναδυόμενων οικονομιών να «πληρώσουν» την κρίση (όπως την είχαν «πληρώσει» οι ΗΠΑ το 2007-08 και η ΕΕ το 2011-13 με την κρίση του ευρώ). Ωστόσο, τον Γενάρη, όταν εκδηλώθηκε η πρωτοφανής πτώση των ιμπεριαλιστικών χρηματιστηρίων (τέτοια απότομη πτώση είχε να εμφανιστεί στα ευρωπαϊκά χρηματιστήρια από τα μέσα της δεκαετίας του 1970), η κατάσταση άλλαξε εντελώς. Οι ιμπεριαλιστικές χώρες δεν θα πλήττονταν οριακά από τα απόνερα της κρίσης στις νεοαναδυόμενες οικονομίες, αλλά ήταν και οι ίδιες μέρος της κρίσης, για την ακρίβεια το κέντρο της κρίσης. Η πτώση των ιμπεριαλιστικών χρηματιστηρίων αντανάκλα πλέον την κρίση των ιμπεριαλιστικών χωρών (ανακοινώσεις για πτώση των κερδών και του τζίρου των μεγάλων πολυεθνικών εταιριών, πτώση εξαγωγών και βιομηχανικής παραγωγής κ.ά.) και κυρίως την επανεμφάνιση των φόβων για τα εγγενή και διαρθρωτικά προβλήματα των ιμπεριαλιστικών χωρών. Είναι ενδεικτικό ότι τον Γενάρη του 2016 ξέσπασε πανικός λόγω του κινδύνου χρεοκοπίας τριών μεσαίων τραπεζών της Ιταλίας - κίνδυνος που ανέδειξε όχι μόνο την χρεοκοπημένη επί της ουσίας κατάσταση των ιταλικών τραπεζών (επισήμως έχουν 200 δισ. ευρώ «κόκκινα» δάνεια) αλλά και των ευρωπαϊκών τραπεζών και έτσι επανήρθε η συζήτηση για τη διατήρηση του ευρώ.

Από την κρίση των χρηματιστηρίων σε μια νέα νομισματική κρίση;

Η κινεζική κυβέρνηση έχει πάρει αποφασιστικά μέτρα για να σταματήσει την πτώση των χρηματιστηρίων (φαίνεται να έχει ξεπεράσει το 40% τους τελευταίους 8 μήνες) και κυρίως να συγκρατήσει την πτώση του γουάν.

Από τα μέσα της προηγούμενης χρονιάς έχουν φύγει περίπου 700 δισ. δολάρια από την κινεζική αγορά, εν μέρει ιδιωτικά που κατευθύνονται κυρίως στις ΗΠΑ, εν

μέρει της κεντρικής τράπεζας για να στηρίξει το γουάν και να χαλιναγωγήσει την πτώση του - οδηγώντας έτσι τα συναλλαγματικά αποθέματά της στα 3,3 τρις. δολάρια. Έτσι, η κεντρική τράπεζα έχει προχωρήσει στην αυστηροποίηση της κίνησης κεφαλαίων προς το εξωτερικό, σε μια προσπάθεια να περιορίσει την πτώση του γουάν, χωρίς να μειώσει υπερβολικά τα συναλλαγματικά της αποθέματα. Ωστόσο, η στήριξη του γουάν δεν μπορεί να συνεχίζεται επ' άπειρον: α) τα συναλλαγματικά της αποθέματα είναι τεράστια και τα μεγαλύτερα στον πλανήτη, αλλά δεν μπορούν να αντισταθμίζουν αιώνια την αιμορραγία, την εκροή κεφαλαίων που επιταχύνεται με γεωμετρικό ρυθμό τους τελευταίους μήνες (το Νοέμβριο «έφυγαν» 87 δισ. δολάρια, αλλά τον Δεκέμβριο 108 δισ.), β) η κρίση της βιομηχανίας και της οικονομίας είναι βαθιά και σημαντική, παρά τις σημαντικές δυνατότητες της κινεζικής οικονομίας. Το 2015, το ποσοστό αύξησης του ΑΕΠ ήταν 6,8%, ενώ για το 2016 προβλέπεται να είναι κάτω από το 6%, το χαμηλότερο ποσοστό εδώ και 25 χρόνια. Ακόμη πιο σημαντικό είναι ότι σκάνε οι διαφορών ειδών φούσκες (ακίνητα, χρηματιστήρια, υπερδανεισμός επιχειρήσεων και επαρχιακών κυβερνήσεων κ.ά.), ενώ έχει ξεκινήσει ένα κύμα κλεισίματος μικρομεσαίων επιχειρήσεων και ιδιαίτερα βιομηχανιών. Αυτό κάνει επιτακτική την ανάγκη μιας περαιτέρω υποτίμησης του γουάν για να τονωθούν οι εξαγωγές και να ξανακερδηθούν τα απωλεσθέντα μερίδια της παγκόσμιας αγοράς, ώστε να μετριαστεί η κρίση.

Από την άλλη, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα συνεχίζει να εφαρμόζει το ποσοτικό πρόγραμμα «χαλάρωσης» (στην πράξη να τυπώνει πληθωριστικά ευρώ) και μπροστά στον κίνδυνο χρεοκοπίας των ιταλικών τραπεζών και στην πτώση των ευρωπαϊκών χρηματιστηρίων, ήδη διαδίδει ότι αν χρειαστεί θα αυξήσει το ήδη αρνητικό επιτόκιο δανεισμού από το -0,3 στο -0,4% και θα αυξήσει τα 60 δισ. ευρώ τον μήνα σε 70 δισ. Ο στόχος της είναι ένα αποδυναμωμένο ευρώ για την ενίσχυση των ευρωπαϊκών εξαγωγών και η αποτροπή μιας νέας επιδείνωσης της κρίσης της ευρωζώνης.

Τα νομίσματα πολλών χωρών της

πρώτης και δεύτερης σειράς νεοαναδυόμενων οικονομιών γνωρίζουν μια συνεχή πτώση έναντι του δολαρίου, που προς το παρόν δεν είναι καλπάζουσα. Η αιτία γι' αυτό, πέρα από την κρίση τους, είναι και η απόσυρση κεφαλαίων από τις χώρες αυτές προς τις ΗΠΑ - υπολογίζεται ότι περίπου 1 τρις. δολάρια έχουν φύγει τους τελευταίους μήνες.

Αυτή η εξέλιξη αφήνει μόνο τις ΗΠΑ σε παγκόσμιο επίπεδο να εφαρμόζουν μια πολιτική αύξησης των επιτοκίων τους (αν και ακόμα είναι στο 0,5%) και ενίσχυσης του δολαρίου. Αλλά ήδη από τον Δεκέμβριο εμφανίστηκε πρόβλημα στις εξαγωγές τους και στη βιομηχανική παραγωγή τους. Είναι προφανές ότι η ενίσχυση του δολαρίου δεν μπορεί να συνεχιστεί, διότι διαφορετικά θα χτυπηθεί βαριά η αναμικτή ανάπτυξή τους, μια που δεν φαίνεται να παίζει αντισταθμιστικό ρόλο η εισροή κεφαλαίων από τον υπόλοιπο πλανήτη, πράγμα που είχε γίνει την δεκαετία του 2000.

Συνοπτικά, λοιπόν, η κρίση των χρηματιστηρίων μετασχηματίζεται σε μια κρίση του παγκόσμιου νομισματικού συστήματος, που θα οδηγήσει και σε μια νέα επιδείνωση της παγκόσμιας οικονομίας ή σε μια νέα οικονομική κρίση, ακόμη μεγαλύτερη από το 2007-08. Αυτό εξάλλου επισημαίνει και το ΔΝΤ στην τριμηνιαία έκθεσή του, υποβαθμίζοντας για τρίτη συνεχόμενη φορά τις προβλέψεις του για την παγκόσμια οικονομία, εκτιμώντας ότι η παγκόσμια ανάπτυξη θα είναι πλέον μόνο 3,4% για το 2016 και για το 2017 (από 3,6% που προέβλεπε πριν 3 μήνες και για τις δύο χρονιές). Για τις ΗΠΑ προβλέπει αύξηση του ΑΕΠ για το 2016 κατά 2,6%, για την Ευρωζώνη 1,7%, για την Ιαπωνία 1%, για την Κίνα 6,3%, για την Βραζιλία -3,8%, για την Ινδία 7,5%.

Από τον κίνδυνο μιας νέας οικονομικής κρίσης στον κίνδυνο των πολέμων

Αν η οικονομική κρίση ξεσπάσει και δεν συγκρατηθεί σε χαμηλά επίπεδα ανάπτυξης (είναι δηλαδή μακρόσυρτη - πράγμα που τελικά δεν έχει και μεγάλη διαφορά), τότε θα είναι σφοδρότερη από την κρίση του 2007-08. Ο λόγος είναι ότι θα είναι παγκόσμια, συγχρονισμένη και πολύπλευρη, και κυρίως ότι τα μέσα και τα εργαλεία για τον έλεγχο της είναι πλέον αχρηστευμένα: τα επιτόκια των κεντρικών τραπεζών είναι ή αρνητικά ή οριακά πάνω από το μηδέν, ενώ το χρέος (δημόσιο, νοικοκυριών, επιχειρήσεων) είναι σε οριακό σημείο.

Αυτό εξηγεί την ολοένα και μεγαλύτερη καταφυγή σε πολιτικά και στρατιωτικά μέσα, την ολοένα και μεγαλύτερη νευρικότητα, αποφασιστικότητα και επιθετικότητα όχι μόνο των ιμπεριαλιστών αλλά και της πρώτης (Ρωσίας, Κίνας κ.ά.) και δεύτερης (Τουρκίας, κ.ά.) σειράς νεοαναδυόμενων οικονομιών. Καμία αστική τάξη δεν μπορεί να παραδοθεί οικονομικά, καμία δεν μπορεί να κάνει πίσω, γιατί γνωρίζει ότι δεν θα υπάρχει γυρισμός.

Ισπανικό Κράτος

Για ποιον («αριστερό» ξαναχτυπάει η καμπάνα;

Η πολιτική κατάσταση στην Ισπανία εξελίσσεται πολύ γρήγορα προς μια παροξυμένη κρίση. Το αποτέλεσμα των βουλευτικών εκλογών στις 20/12, μαζί με τη μαζική απόρριψη των δύο μεγάλων κομμάτων (δεξιό Λαϊκό, Σοσιαλιστές/ΣΚ) αποκάλυψαν τη «γύμνια» του πολιτικού σκηνικού και της Μοναρχίας, που εξελίσσεται σε ιδεολογική και πολιτική ρήξη στα θεμέλια της μεταπολιτευτικής «τάξης», όπως διαμορφώθηκαν με τον θάνατο του Φράνκο και αποτυπώθηκαν στο Σύνταγμα του 1978. Το πλήγμα στο δικομματισμό δημιουργεί ιστορικούς τριγμούς, η μπουρζουαζία μέσα στην κρίση αποδυναμώθηκε πολιτικά και απομονώθηκε πάρα πολύ κοινωνικά. Αδύναμη να επεξεργαστεί ένα σχέδιο, αντλεί «έτοιμη τροφή» από το στρατηγείο των Βρυξελλών, όπου έχει βρει καταφύγιο. Το εθνικό πρόβλημα παροξύνει την κρίση, σπρώχνοντας το αστικό μπλοκ σε ολοένα πιο ακραίες θέσεις.

Ένα μήνα μετά τις εκλογές, όλα είναι στον αέρα όσον αφορά τον σχηματισμό κυβέρνησης. Οι πολιτικοί αρχηγοί μπαينوβγαίνουν στα ανάκτορα συναντώντας τον βασιλιά Φίλιππο ΣΤ', που τους δίνει εντολή διερεύνησης για σχηματισμό κυβέρνησης. Για το Λαϊκό Κόμμα κάρηκαν οι ελπίδες συγκυβέρνησης με τους «Πολίτες», ενώ ένας «μεγάλος συνασπισμός» με το ΣΚ θα έφερνε την πλήρη εξαφάνιση του τελευταίου και μάλλον αποκλείεται στην παρούσα φάση. Από την άλλη, το ΣΚ είχε δηλώσει εξαρχής πως δεν θα συνεργαστεί με κόμματα που θέτουν σε αμφισβήτηση την «εθνική ακεραιότητα», αναφερόμενο στην προεκλογική στροφή του Ποδέμος, που υιοθέτησε την άποψη για δημοψήφισμα για την ανεξαρτησία της Καταλονίας. Το Ποδέμος, από την άλλη, δήλωσε προεκλογικά πως δεν θα σχηματίσει κυβέρνηση με κανένα κόμμα αν δεν έρθει πρώτο στις εκλογές και πως δεν διαπραγματεύεται τη θέση για καταλανικό δημοψήφισμα.

Εν μέσω του αδιεξόδου και του διαφαινόμενου μονόδρομου νέων εκλογών, έρχεται η πρόταση του Πάμπλο Ιγκλέσιας, αρχηγού των Ποδέμος, για σχηματισμό «κυβέρνησης αλλαγής» με το ΣΚ και τη ρεφορμιστική Ενωμένη Αριστερά! Προχώρησε μάλιστα σε συγκεκριμένη πρόταση για τη μορφή της κυβέρνησης, όπου ο αρχηγός του ΣΚ Πέδρο Σάντσεθ θα είναι πρόεδρος και ο ίδιος ο Ιγκλέσιας αντιπρόεδρος! Αυτά χωρίς να ειπωθεί ούτε μισή γραμμή πάνω σε ποια «προγραμματική συμφωνία» θα σχηματιστεί η προοδευτική «κυβέρνηση αλλαγής»! Η πρόταση ανακατεύει ακόμα περισσότερο τα θολά πολιτικά νερά. Ο Σάντσεθ, νεοεκλεγείς πρόεδρος του ΣΚ, που πλασάρεται σαν η «ανανέωση» και η «κάθαρση» απέναντι στο νεοφιλελευθερισμό και τη διαφθορά του κόμματος, βρίσκεται μπροστά σε σημαντικά εμπόδια για να αποδεχτεί αυτή την πρόταση. Το εμπόδιο, φυσικά, δεν είναι η «θέση» του Ποδέμος για την Καταλονία (ήδη το Ποδέμος «μαγειρεύει» την αντικατάστασή της από το τυράκι ενός «υπουργείου εθνοτήτων»). Μπροστά του βρίσκει την παλιά φρουρά του κόμματος –τους «βαρόνους»–, που κατέχουν θέσεις στα τοπικά κοινοβούλια και την αυτοδιοίκηση και βλέπουν την άμεση πολιτική εξαφάνισή τους από μια τέτοια συμμαχία. Οι «βαρόνοι», που εκφράζονται από την πρόεδρο της κυβέρνησης της Ανδαλουσίας, δεν είναι η εξαίρεση αλλά ο κανόνας της διεφθαρμένης πολιτικής ελίτ, βουτηγμένης στα σκάνδαλα και τη διαφθορά.

Το πιο αφοπλιστικό σ' αυτή την πραγματικά παραδαλή κατάσταση της ευρωπαϊκής «αριστεράς» –που από χώρα σε χώρα πέφτει στον πιο χυδαίο κυβερνητισμό, βγάζοντας τις αστικές δυνάμεις από την λάσπη– είναι οι δηλώσεις του Ιγκλέσιας προς τον Σάντσεθ: «Εμείς είμαστε διατεθειμένοι να δώσουμε ένα χεράκι για να ξεπεραστούν οι πιέσεις που έρχονται από τις παλιές ελίτ του κόμματος σου, που θέλουν να δυσκολέψουν τα πράγματα. Εγώ θα σου πρότεινα να φανείς θαρραλέος και να σκεφτείς πως η χώρα μας αξίζει μια κυβέρνηση αλλαγής και προόδου, της οποίας εσύ μπορείς να είσαι πρόεδρος!» Οι παραπάνω

δηλώσεις δεν αξίζουν σχόλια, αλλά αξίζει να τριφτούν στα μούτρα των «παρδαλών κατσικιών» και της εκφυλισμένης ηγεσίας της «Ενιαίας Γραμματείας της 4^{ης} Διεθνούς», που έδωσαν όλες τους τις δυνάμεις στην εξαφάνιση επαναστατικών οργανώσεων στην Ισπανία και την ολοκληρωτική τους αφιέρωση στο «ισπανικό θαύμα» των Ποδέμος.

Καταλονία: Ένα βήμα μπρος, δύο βήματα πίσω

Όμως ούτε στην Καταλονία εξελίσσονται καλά τα πράγματα. Τρεις μήνες διαπραγματεύσεων μεταξύ της «Υποψηφιότητας Λαϊκής Ενότητας» (CUP) και της συμμαχίας «Μαζί για το ΝΑΙ» (JrS) των αστικών κομμάτων για τον σχηματισμό τοπικής κυβέρνησης, κατέληξαν στην παράδοση άνευ όρων της αυτοαποκαλούμενης «αντικαπιταλιστικής αριστεράς» στα σχέδια της καταλανικής μπουρζουαζίας. Η CUP επένδυσε όλη την πολεμική της απέναντι στο πολιτικό σύστημα βουλισμένη στο πρόσωπο του προέδρου Αρτούρ Μας. Ήταν εξαρχής ανυποχώρητη στην αποδοχή του Μας ως προέδρου της κυβέρνησης και αυτή την γραμμική κράτηση μέχρι τέλους. Όμως αυτή η άρνηση στο πρόσωπο του Μας δεν σημαίνει απαραίτητα και άρνηση του οικονομικού και πολιτικού συστήματος, που εκείνος τόσα χρόνια υπηρέτησε.

Έτσι, την ύστατη ώρα, ένας τακτικός ελιγμός του JrS μπόρεσε να επιφέρει για το αστικό στρατόπεδο μια νίκη επικαλούμενη τα «συμφέροντα της ανεξαρτησίας». Η «ηρωική αυτοθυσία» του Αρτούρ Μας μπροστά στην «εθνική ενότητα», μαζί με τον νέο υποψήφιο πρόεδρο (από το κόμμα του Μας) Κάρλας Πουιτζεμόντ, έφερε και την «εξουδετέρωση» της CUP.

Σε ψηφοφορία της Γενικής Συνέλευσης της CUP για την αποδοχή ή όχι της υποψηφιότητας Μας, το αποτέλεσμα ήταν ισόπαλο μετά από τρεις επαναλήψεις (1515 ναι – 1515 όχι). Στη συνέχεια, το Πολιτικό Συμβούλιο αποφάσισε ξανά με 36 κατά και 30 υπέρ. Κάτω από την πίεση της αστικής προπαγάνδας και την υστερία των ΜΜΕ και με τον κίνδυνο αναγκαστικών επαναληπτικών εκλογών στην Καταλονία (οι οποίες θα «χρεώνονταν» εξολοκλήρου στην CUP), η ηγεσία της CUP σύρθηκε σε μια ταπεινωτική συμφωνία. Η «Συμφωνία κοινοβουλευτικής σταθερότητας» προβλέπει η CUP να παραχωρήσει δύο από τους δέκα βουλευτές της στην κοινοβουλευτική δύναμη του JrS και «να μην ψηφίσουν σε καμιά περίπτωση κατά, όταν τίθεται σε κίνδυνο η κοινοβουλευτική σταθερότητα του μπλοκ της ανεξαρτησίας». Αυτό σημαίνει δέσιμο χειροπόδαρο της CUP στις νεοφιλελεύθερες επιλογές της καταλανικής μπουρζουαζίας.

Δυστυχώς επιβεβαιώνονται, μάλλον, οι ανησυχίες που είχαμε εκφράσει σχετικά με τη φύση και τις δυνατότητες, τα όρια της CUP, που ουκ ολίγοι στην ελληνική αριστερά δεν χάνουν ευκαιρία να εκθειάσουν βλέποντας παντού «μοντέλα» για τις δικές τους κοινοβουλευτικές και «πλατιές μετωπικές» φαντασιώσεις. Αναμφίβολα οι εξελίξεις στο Ισπανικό Κράτος θα είναι ραγδαίες – και μόνο μια ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του εργατικού κινήματος και της επαναστατικής του πρωτοπορίας μπορεί ν' ανταπεξέλθει σ' αυτές.

■ Παουλίν Μπουμπουλίμα

στον κόσμο...

ΓΑΛΛΙΑ

Μαζικές απεργιακές κινητοποιήσεις πραγματοποιήθηκαν στις 26/1 στη Γαλλία. Σ' αυτές συμμετείχαν πολλά συνδικάτα, με αιχμή του δόρατος τους οδηγούς ταξί, που μάχονται ενάντια στην ιδιωτική εταιρία UBER. Οι απεργοί κάνουν λόγο για «οικονομική τρομοκρατία» και για αγώνα για την επιβίωσή τους, ενώ στις διαδηλώσεις συμμετείχαν οδηγοί ταξί από Βέλγιο και Ισπανία. Οι απεργοί διέκοψαν την κυκλοφορία σε κεντρικά σημεία σ' όλη τη Γαλλία, μεταξύ αυτών αεροδρόμια και σιδηροδρομικούς σταθμούς, και συνεπλάκησαν με την αστυνομία, που χρησιμοποίησε χημικά και έκανε 20 συλλήψεις.

Στην απεργία έλαβαν μέρος και πολλοί κλάδοι του δημόσιου τομέα διαμαρτυρούμενοι για τις «μεταρρυθμίσεις» Μακρόν, που έχουν φέρει περικοπές στους μισθούς, χειρότερες εργασιακές συνθήκες και απώλεια 150.000 θέσεων εργασίας από το 2007. Η ανεργία έχει ξεπεράσει το 10% και όπως καταγγέλλουν οι εργαζόμενοι έχει μειωθεί η αγοραστική τους δύναμη, ενώ έχει μειωθεί επικίνδυνα το προσωπικό σε τομείς κλειδιά του δημόσιου τομέα. Στην απεργία συμμετείχαν και οι ελεγκτές της εναέριας κυκλοφορίας, με αποτέλεσμα οι αεροπορικές εταιρίες να ακυρώσουν προληπτικά το 20% των πτήσεων. Οι δημόσιοι υπάλληλοι ζητούν, εκτός των άλλων, προσλήψεις, ιδιαίτερα στα νοσοκομεία που έχουν χτυπηθεί άγρια από τις περικοπές προσωπικού. Αξίζει να σημειωθεί πως το νέο κύμα διαδηλώσεων έρχεται μόλις μια μέρα μετά τις μεγάλες κινητοποιήσεις των γάλλων αγροτών, που διαμαρτύρονται για τις χαμηλές τιμές των γαλακτοκομικών προϊόντων και του κρέατος στην επαρχία της Βρετανίας, με μπλόκα από φλεγόμενα ελαστικά σ' όλη την περιοχή.

Όπως φαίνεται, το κλίμα τρόμου που προσπαθεί να καλλιεργήσει ο Ολάντ με το Κράτος Έκτακτης Ανάγκης, μετά τις επιθέσεις στο Παρίσι, είναι σαθρό και μπορεί να σπάσει στην πράξη με τους αγώνες των εργαζομένων.

ΔΑΝΙΑ

Με αφορμή τα εκατομμύρια προσφύγων που φτάνουν στην Ευρώπη, εκδιωκόμενοι απ' τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και τους πολέμους, οι κυβερνήσεις της Ε.Ε. αποκαλύπτουν τον βαθιά φασιστικό πυρήνα της πολιτικής τους. Τελευταίο και πιο αποκρουστικό παράδειγμα στη Δανία, όπου ψηφίστηκε νόμος για την κατάσχεση όλων των αντικειμένων αξίας και των χρημάτων των προσφύγων, ως... αντίτιμο για την παραμονή τους εντός των δανέζικων συνόρων. Συγκεκριμένα, σε κάθε πρόσφυγα δεν θα επιτρέπεται να διατηρεί χρήματα ή αντικείμενα συνολικής αξίας μεγαλύτερης των 1.340 ευρώ. Η μισάνθρωπη αυτή πολιτική κάνει λόγο για «αυτοχρηματοδοτούμενους πρόσφυγες» και μπαίνει σε εφαρμογή και σε κρατίδια της Γερμανίας αλλά και στην Ελβετία, όπου οι πρόσφυγες που έχουν κερδίσει το δικαίωμα να διαμένουν και να εργάζονται στην Ελβετία υποχρεώνονται να παραδίδουν το 10% των αποδοχών τους έως και για 10 χρόνια, μέχρι να αποπληρώσουν 15.000 ελβετικά φράγκα. Τα παραπάνω συμπληρώνονται με την άγρια καταστολή στο γαλλικό Καλαί και στην Ειδομένη, με επιχειρήσεις εκκένωσης από την αστυνομία, παράνομες απελάσεις, φράχτες και ρατσιστικά παραληρήματα των ΜΜΕ. Στην Βρετανία, στο Μίντλσμπορο, έβαψαν κόκκινες τις εξώπορτες των σπιτιών, όπου διαμένουν όσοι έχουν ζητήσει άσυλο, ώστε να τους ξεχωρίζουν, ενώ στο Κάρντιφ αναγκάζουν τους πρόσφυγες να φορούν περιβραχιόνια αν θέλουν να δικαιούνται φαγητό.

Καθήκον του ευρωπαϊκού προλεταριάτου είναι η διάλυση της αντιδραστικής, ρατσιστικής και ιμπεριαλιστικής Ε.Ε., που με επεμβάσεις και πολέμους οδηγεί στο θάνατο και την εξαθλίωση εκατομμυρία ανθρώπους, που αναγκάζονται να γίνουν πρόσφυγες. Απέναντι στο ρατσιστικό μίσος και βαρβαρότητα, να υψώσουμε τις αξίες του εργατικού κινήματος, την ταξική αλληλεγγύη και την προάσπιση των δικαιωμάτων των προσφύγων.

